

#322P, St.271Z, Sk.Terk Tla, Khan Resey Keo, Phnom Penh.
Tel: (855-11) 845 695 / 097 204 6789
E-mail: saphoeuntous09@yahoo.com / www.CREATIVE09.com

មាត្រា៤៖

ស្ថាប័ន និងក្រសួងដែលមានសិទ្ធអនុម័តលើគម្រោង មានភារៈកិច្ច ពិនិត្យ និងសម្រេចលើគម្រោង ដែលក្រសួងបរិស្ថានបានពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់លើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន។

មាត្រា៥៖

អាជ្ញាធរខេត្ត-ក្រុង ដែលមានសិទ្ធិអនុម័តលើគម្រោង ខេត្ត-ក្រុងមានភារៈកិច្ច៖

- បញ្ជូននូវរបាយការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន នៃគម្រោងដែលជាបុគ្គលឯកជន ជាក្រុមហ៊ុនឯកជន ជាក្រុមហ៊ុនចម្រុះរដ្ឋ ឬជាក្រុមហ៊ុនរដ្ឋ ទៅមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង
- ពិនិត្យ និងសម្រេចលើគម្រោង បន្ទាប់ពីបានពិចារណាលើយោបល់របស់មន្ទីរបរិស្ថានថ្នាក់ខេត្ត-ក្រុង ដែលក្រសួងបរិស្ថានបានប្រគល់សិទ្ធជូន ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន។

មាត្រា៦៖

ម្ចាស់គម្រោងត្រូវធ្វើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ចំពោះគម្រោងដែលតម្រូវឱ្យមានការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន។

មាត្រា៧៖

ម្ចាស់គម្រោង ត្រូវដាក់ពាក់សុំពិនិត្យ របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង និងរបាយការណ៍បុរេលិទ្ធភាពទៅក្រសួងបរិស្ថាន។

មាត្រា៨៖

ម្ចាស់គម្រោងត្រូវដាក់ពាក្យសុំពិនិត្យរបាយការណ៍ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ និងរបាយការសិក្សាលទ្ធភាពទៅក្រសួងបរិស្ថាន ចំពោះគម្រោងដែលអាចបង្កហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានធ្ងន់ធ្ងរ ដល់ធនធានធម្មជាតិ អេកូស៊ីស្តែម សុខភាព និងសុខមាលភាពសាធារណៈ។

មាត្រា៩៖

ម្ចាស់គម្រោងត្រូវដាក់ពាក្យសុំពិនិត្យរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រាទី៧ និងមាត្រាទី៨ ទៅមន្ទីរបរិស្ថាន ខេត្ត-ក្រុង គម្រោងថ្នាក់ ខេត្ត-ក្រុង។

មាត្រា១០៖

គោលការណ៍ណែនាំ ស្តីពីការធ្វើរបាយការ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង និងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន។

#322P, St.271Z, Sk.Terk Tla, Khan Resey Keo, Phnom Penh.
Tel: (855-11) 845 695 / 097 204 6789
E-mail: saphoeuntous09@yahoo.com / www.CREATIVE09.com

<u>មាត្រា១១៖</u>

ម្ចាស់គម្រោងត្រូវបង់ថ្លៃសេវាការងារ សម្រាប់ការពិនិត្យលើរបាយការណ៍ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងតាមដាន ឃ្លាំមើលការអនុវត្តគម្រោង។ តម្លៃសេវាការងារនេះ ត្រូវកំណត់ដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ តាមសំណើរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ដែលត្រូវបញ្ចូលក្នុងថវិការជាតិ។

<u>មាត្រា១២៖</u>

ម្ចាស់គម្រោងត្រូវបង់វិភាគទាន ចូលក្នុងមូលនិធិទាយជូទានបរិស្ថាន សម្រាប់កិច្ចការពារបរិស្ថាន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៩ នៃច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ។

<u>មាត្រា១៣៖</u>

ពាក្យសុំត្រូវបំពេញដោយម្ចាស់គម្រោង និងត្រូវផ្តល់ជូនដោយក្រសួងបរិស្ថាន ចំពោះគម្រោងថ្នាក់ក្រសួង-ស្ថាប័ន និងត្រូវផ្តល់ជូនដោយមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង ចំពោះគម្រោងថ្នាក់ ខេត្ត-ក្រុង។

<u>មាត្រា១៤៖</u>

ម្ចាស់គម្រោងត្រូវរៀបចំ និងបញ្ជូនរបាយការណ៍ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៧ ទៅក្រសួងបរិស្ថាន និងផ្តល់លិខិតចម្លង ទៅស្ថាប័នអនុម័តគម្រោង។

<u>មាត្រា១៥៖</u>

ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវពិនិត្យរបាយការណ៍ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៤ ព្រមទាំងចាត់បញ្ជូនយោបល់ និងសំណើទៅម្ចាស់គម្រោង និងស្ថាប័នអនុម័តគម្រោងក្នុងរយៈពេល៣០ថ្ងៃ គិតថ្ងៃធ្វើការចាប់ពីថ្ងៃដែលក្រសួងបានទទួលរបាយការណ៍សិក្សាបុរេលទ្ធភាព និងរបាយការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ពីម្ចាស់គម្រោង។

<u>មាត្រា១៦៖</u>

ក្នុងករណីដែលក្រសួងបរិស្ថាន តម្រូវឱ្យមានរបាយការណ៍ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ម្ចាស់គម្រោងត្រូវរៀបចំ និងបញ្ជូនរបាយការណ៍ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៨ ទៅក្រសួងបរិស្ថាន ជាមួយនឹងការដាក់ពាក្យសុំវិនិយោគទៅស្ថាប័នអនុម័តគម្រោង។

<u>មាត្រា១៧៖</u>

ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវពិនិត្យរបាយការណ៍ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៦ ព្រមទាំងចាត់បញ្ជូនយោបល់ និងសំណើទៅម្ចាស់គម្រោង និងស្ថាប័នអនុម័តគម្រោងក្នុងរយៈពេល ៣០ថ្ងៃ គិតថ្ងៃ

ធ្វើការ ចាប់ពីថ្ងៃដែលក្រសួងបានទទួលរបាយការណ៍សិក្សាបុរេលទ្ធភាព និងរបាយការវាយតម្លៃ ហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ពីម្ចាស់គម្រោង។

មាត្រា១៨៖

ក្នុងករណីដែលក្រសួងបរិស្ថានខកខាន មិនបានបញ្ជូនយោបល់ និងសំណើដូចមានចែងក្នុង មាត្រា១៥ និងមាត្រា១៧ នោះស្ថាប័នអនុម័តគម្រោងអាចកំណត់ថា គម្រោងនោះត្រូវបានបំពេញ តាម តម្រូវការនៃអនុក្រឹត្យនេះ។

មាត្រា១៩៖

ក្នុងសមត្ថកិច្ច ជាស្ថាប័នអនុម័តគម្រោងផង និងជាម្ចាស់គម្រោងផងនោះ ម្ចាស់គម្រោងត្រូវ មានភារៈកិច្ច អនុវត្តតាមកិច្ចដំណើរការ ដូចដែលបានចែងខាងលើ។

មាត្រា២០៖

មុនចាប់ដំណើរការអនុវត្តគម្រោង ម្ចាស់គម្រោងត្រូវទទួលយោបល់ឯកភាពពីក្រសួង បរិស្ថាន លើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះ ពាល់បរិស្ថានពេញលេញ។

មាត្រា២១៖

ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ០១ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន ម្ចាស់កម្មសិទ្ធ ឬម្ចាស់ ទទួលខុសត្រូវ ត្រូវរៀបចំធ្វើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង និងដាក់ពាក្យសុំ ពិនិត្យរបាយការណ៍នេះ មកក្រសួងបរិស្ថានចំពោះសកម្មភាពមានស្រាប់ និងកំពុងដំណើរការ ដែល មានទទួលការអនុម័ត ពីថ្នាក់ក្រសួង-ស្ថាប័ន។

មាត្រា២២៖

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធ ឬម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវ ត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ បរិស្ថានពេញលេញ យ៉ាងយូរ ០៦ខែ ទៅតាមតម្រូវការដែលមានចែង ក្នុងករណីដែលក្រសួង បរិស្ថាន បានពិនិត្យឃើញថា សកម្មភាពដែលមានស្រាប់ និងកំពុងដំណើរការ តម្រូវឱ្យមានការវាយ តម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ។

មាត្រា២៣៖

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធ ឬម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវ ត្រូវអនុវត្តផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ដែលមានចែងក្នុង របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ក្នុងរយៈពេល ០៦ខែ គិតចាប់តាំងពីថ្ងៃ ដែលក្រសួង

#322P, St.271Z, Sk.Terk Tla, Khan Resey Keo, Phnom Penh.
Tel: (855-11) 845 695 / 097 204 6789
E-mail: saphoeuntous09@yahoo.com / www.CREATIVE09.com

បរិស្ថាន បានចេញសេចក្តីជូនដំណឹងថា របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន បានបំពេញតាមតម្រូវការនៃអនុក្រឹត្យនេះ។

<u>មាត្រា២៤៖</u>

ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ ០២ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន ម្ចាស់កម្មសិទ្ធ ឬម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវ ត្រូវរៀបចំធ្វើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង និងដាក់ពាក្យសុំពិនិត្យ របាយការណ៍នេះ មកមន្ទីរបរិស្ថាន ខេត្ត-ក្រុង ចំពោះសកម្មភាពមានស្រាប់ និងកំពុងដំណើរការដែលបានទទួលការអនុម័តពីថ្នាក់ ខេត្ត-ក្រុង។

<u>មាត្រា២៥៖</u>

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធ ឬម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវ ត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍ វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ យ៉ាងយូរ ០៦ខែ ទៅតាមតម្រូវការដែលមានចែងកន្លងមកក្នុងករណីដែលមន្ទីរបរិស្ថាន ខេត្ត-ក្រុង ពិនិត្យឃើញថាសកម្មភាពដែលមានស្រាប់ និងកំពុងដំណើរការតម្រូវ ឱ្យមានការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ។

<u>មាត្រា២៦៖</u>

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធ ឬម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវ ត្រូវអនុវត្តផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ដែលមានចែងក្នុងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននោះ ក្នុងរយៈពេល០៦ខែ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែល មន្ទីរបរិស្ថាន ខេត្ត-ក្រុងបានចេញសេចក្តីជូនដំណឹងថា របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានបានបំពេញតាមតម្រូវការនៃអនុក្រឹត្យនេះ។

<u>មាត្រា២៧៖</u>

ស្ថាប័នអនុម័តគម្រោង ត្រូវណែនាំម្ចាស់គម្រោង ឬម្ចាស់កម្មសិទ្ធ ឱ្យអនុវត្តតាមផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាននៃគម្រោង ដូចបានរៀបចំក្នុងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលបានអនុម័តដោយក្រសួងបរិស្ថាន។

<u>មាត្រា២៨៖</u>

ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវសហការជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ចេញបញ្ជាឱ្យផ្អាកសកម្មភាព ចំពោះម្ចាស់គម្រោង ឬម្ចាស់កម្មសិទ្ធណា ដែលពុំបានអនុវត្តតាមផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាននៃគម្រោង ដូចបានចែងក្នុងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលបានឯកភាពរួចហើយ។

មាត្រា២៩៖

ម្ចាស់គម្រោង ឬម្ចាស់កម្មសិទ្ធដែលខកខានមិនបានផ្តល់ ឬបកស្រាយខុសនូវព័ត៌មាន ឬមិនបានអនុវត្តតាមផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ដូចបានពិពណ៌នានៅក្នុងរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ឬបំពាននឹងបទបញ្ញត្តណាមួយ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោស ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២០ ២១ ២២ ២៣ និង២៥ នៃជំពូកទី៩ នៃច្បាប់ ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ។

មាត្រា៣០៖

កំណត់ហេតុ និងការធ្វើបណ្តឹងចំពោះជនទាំងឡាយណា ដែលបានប្រព្រឹត្តផ្ទុយ ឬពុំអនុវត្តតាមមាត្រាណាមួយ នៃអនុក្រឹត្យនេះ គឺជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន។

មាត្រា៣១៖

មន្ត្រីបរិស្ថានរូបណា ដែលមានការធ្វេសប្រហែស ខ្វះការប្រុងប្រយ័ត្ន ឬមិនគោរពបទបញ្ជារបស់ក្រសួង ឬរួមគំនិត នឹងអ្នកប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬជួយសម្រួលដល់ការប្រព្រឹត្តបទល្មើសនេះ ត្រូវទទួលការផ្តន្ទាទោស ផ្នែករដ្ឋបាល ឬនឹងត្រូវជាប់បទចោទប្រកាន់ចំពោះមុខតុលាការ។

មាត្រា៣២៖

បទបញ្ញត្តទាំងឡាយណា ដែលផ្ទុយពីអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

មាត្រា៣៣៖

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួង និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវសហការជាមួយក្រសួងបរិស្ថាន ហើយត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្ត អនុក្រឹត្យនេះតាមភារៈកិច្ចរៀងៗខ្លួនៗ។

មាត្រា៣៤៖

អនុក្រឹត្យនេះ ចូលជាធរមានចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

២.១១ អនុក្រឹត្យស្តីពីការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក

អនុក្រឹត្យលេខ ២៧ អនក្រ.បក ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក បានអនុម័តនៅថ្ងៃទី០៦ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៩ អនុក្រឹត្យនេះមានចែងដូចតទៅ ៖

មាត្រា១៖

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលដៅ កំណត់ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក ដើម្បីទប់ស្កាត់ និងកាត់បន្ថយការបំពុលទឹកនៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ សំដៅធានាបានការការពារសុខភាពមនុស្ស និងការអភិរក្សជីវៈចម្រុះ។

<u>មាត្រា២៖</u>

អនុក្រឹត្យនេះមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះរាល់ប្រភពបំពុល និងរាល់សកម្មភាពទាំងឡាយណាដែលបង្កឱ្យមានការបំពុលទឹកនៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ។

<u>មាត្រា៣៖</u>

និយមន័យពាក្យបច្ចេកទេសដែលប្រើក្នុងអនុក្រឹត្យនេះត្រូវបានបកស្រាយដូចតទៅ៖

ក. តំបន់ទឹកសាធារណៈ៖ គឺសំដៅទៅលើតំបន់ទឹកសម្រាប់ប្រើប្រាស់ជាសាធារណៈដូចជា៖ ទន្លេ ស្ទឹង ជ្រោះ អូរ ព្រែក បឹង ស្រះ អណ្តូង ត្រពាំង ថ្លុក សមុទ្រ ពាម ដោយរាប់បញ្ចូល ទាំងប្រព័ន្ធប្រឡាយធារាសាស្ត្រ និងផ្លូវទឹកដទៃទៀតដែលសម្រាប់ប្រើប្រាស់ជាសាធារណៈ និងទឹកក្រោមដី។

ខ. ប្រភពបំពុល៖ គឺសំដៅទៅលើទីតាំងអាគារទាំងឡាយណា រួមទាំងលំនៅស្ថាន និងអាគាររដ្ឋបាលសាធារណៈ ទីបរិវេណ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន និងតំបន់អាជីវកម្ម ឬសេវាកម្ម ដែលបញ្ចេញសំណល់រាវ សារធាតុបំពុល ឬសារធាតុដែលបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ ដោយផ្ទាល់ក្តី ឬមិនផ្ទាល់ក្តី ចូលទៅក្នុងតំបន់ទឹកសាធារណៈ ឬចូលទៅក្នុងបណ្តាញលូសាធារណៈ។

គ. សំណល់រាវ៖ គឺសំដៅទៅលើវត្ថុរាវ ដែលបញ្ចេញពីប្រភពបំពុល ចូលទៅក្នុងតំបន់ទឹកសាធារណៈ ឬចូលទៅក្នុងបណ្តាញលូសាធារណៈ ទោះបានធ្វើប្រព្រឹត្តកម្ម ឬមិនបានធ្វើប្រព្រឹត្តកម្មក្តី។

ឃ. ទឹកលូ៖ គឺសំដៅទៅលើទឹកកខ្វក់ ដែលបញ្ចេញពីលំនៅស្ថាន និងអាគារសាធារណៈ។

ង. សំណល់រឹង៖ គឺសំដៅទៅលើសារធាតុ ឬរបស់រឹង ដែលលែងប្រើប្រាស់ហើយត្រូវបានបញ្ចេញចោលពីប្រភពបំពុល។

ច. សំរាម៖ គឺសំដៅលើសារធាតុ ឬរបស់រឹងដែលលែងប្រើប្រាស់ ហើយត្រូវបានបញ្ចេញចោលពីលំនៅស្ថាន និងអាគារសាធារណៈ។

ឆ. សារធាតុបំពុល៖ គឺសំដៅទៅលើសារធាតុរឹង រាវ ឬឧស្ម័ន ឬសំណល់គ្រប់ប្រភេទ ដែលធ្វើឱ្យមានការប្រែប្រួលនូវធាតុផ្សំ ឬលក្ខណៈរបស់ទឹកដូចជា៖ ធ្វើឱ្យប្រែប្រួលនូវ លក្ខណៈរូប លក្ខណៈគីមី ឬលក្ខណៈជីវសាស្ត្ររបស់ទឹក នៅពេលបញ្ចេញ ឬចាក់វាចូលទៅក្នុងទឹកដោយចេតនាក្តី ឬអចេតនាក្តី។

ជ. បរិមាណសារធាតុបំពុល៖ គឺសំដៅទៅលើបន្ទុក ឬចំណុះសារធាតុបំពុល រួមទាំងកំដៅ ដែលមាននៅក្នុងសំណល់រាវ ដែលត្រូវបានបញ្ចេញចោលពីប្រភពបំពុល ចូលទៅក្នុងតំបន់ទឹកសាធារណៈ ឬប្រព័ន្ធលូសាធារណៈ។

ឈ. សារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់៖ គឺសំដៅទៅលើសារធាតុ ដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ ទៅដល់សរីរាង្គមានជីវិត ឬធ្វើឱ្យខូច ឬបាក់បែកវត្ថុសម្ភារៈ អាគារ ឬបណ្តាលឱ្យ ប៉ះពាល់ ឬមហន្តរាយដល់

បរិស្ថាន។ ប្រភេទសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ មានចែងនៅក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធទី១ នៃអនុក្រឹត្យនេះ។

<u>មាត្រា៤៖</u>

កម្រិតកំណត់ស្តង់ដារ នៃការបញ្ចេញសំណល់រាវពីប្រភពបំពុលទាំងឡាយ មានចែងនៅក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធ២ នៃអនុក្រឹត្យនេះ។

<u>មាត្រា៥៖</u>

ក្នុងករណីចំបាច់ និងតម្រូវការទៅតាមតំបន់នីមួយៗ ក្នុងការការពារសុខភាពមនុស្ស និងការពារអភិរក្សជីវៈចម្រុះក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវរៀបចំកម្រិតកំណត់ស្តង់ដារ នៃការបញ្ចេញសំណល់រាវដោយឡែកសម្រាប់អនុវត្តលើប្រភពបំពុល ដែលតាំងនៅជុំវិញតំបន់ទឹកសាធារណៈនោះ។

កម្រិតកំណត់ស្តង់ដារ នៃការបញ្ចេញសំណល់រាវដោយឡែក ដូចមានចែងនៅក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌទី១ មាត្រា៥ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវកំណត់ដោយក្រសួងបរិស្ថាន។

<u>មាត្រា៦៖</u>

ហាមឃាត់ជាដាច់ខាតនូវការចាក់ចោល ឬការបង្ហូរចេញសំណល់រាវពីប្រភពបំពុលណាមួយ ដែលមិនអនុវត្តតាមកម្រិតកំណត់ស្តង់ដារ នៃការបញ្ចេញសំណល់រាវ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៤ និង មាត្រា៥ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

<u>មាត្រា៧៖</u>

ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវរៀបចំកម្រិតកំណត់ស្តង់ដារបរិមាណសារធាតុបំពុលនៅក្នុងសំណល់រាវដែលអាចអនុញ្ញាតឱ្យបញ្ចេញពីប្រភពបំពុលនានា ចូលទៅក្នុងតំបន់ទឹកសាធារណៈ ដែលត្រូវការពារ ដើម្បីធានាបាននូវការការពារសុខភាពមនុស្ស និងការអភិរក្សជីវៈចម្រុះ។

<u>មាត្រា៨៖</u>

ហាមឃាត់ជាដាច់ខាតនូវការចាក់ចោលសំរាម សំណល់រឹង ឬសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ទៅក្នុងតំបន់ទឹកសារធារណៈ ឬប្រព័ន្ធលូសាធារណៈ ដែលនាំឱ្យមានការបំពុលទឹក នៅតំបន់ទឹកសាធារណៈ។

<u>មាត្រា៩៖</u>

ហាមឃាត់ជាដាច់ខាតនូវការបង្ហូរទឹកលូចេញពីលំនៅស្ថាន ឬពីអាគារសាធារណៈ ចូលទៅក្នុងតំបន់ទឹកសាធារណៈ ដោយពុំឆ្លងកាត់ប្រព័ន្ធលូសាធារណៈ ឬប្រព័ន្ធច្រោះសម្អាតនានា។

#322P, St.271Z, Sk.Terk Tla, Khan Resey Keo, Phnom Penh.
Tel: (855-11) 845 695 / 097 204 6789
E-mail: saphoeuntous09@yahoo.com / www.CREATIVE09.com

<u>មាត្រា១០៖</u>

ការបញ្ចេញចោល ឬការដឹកចេញនូវសំណល់រាវពីប្រភពបំពុល ទៅកន្លែងដ៏ទៃ ក្នុងគោលបំណងណាមួយ ត្រូវសុំការអនុញ្ញាតពីក្រសួងបរិស្ថានជាមុនសិន និងត្រូវធ្វើសេចក្តីចម្លង នៃពាក្យស្នើសុំនោះ ទៅក្រសួង និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ។

<u>មាត្រា១១៖</u>

ប្រភេទនៃប្រភពបំពុល ដែលតម្រូវឱ្យសុំការអនុញ្ញាតពីក្រសួងបរិស្ថាន មុននឹងធ្វើការបញ្ចេញចោល ឬដឹកសំណល់រាវរបស់ខ្លួនទៅកន្លែងដ៏ទៃ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រាទី ១០ នៃអនុក្រឹត្យនេះ លើយបានបែងចែកជា ២ ប្រភេទ៖

ក. ប្រភពបំពុលប្រភេទថ្នាក់ទី១៖ តម្រូវឱ្យមានការសុំអនុញ្ញាតពីក្រសួងបរិស្ថាន ក្នុងករណីដែលបរិមាណសំណល់រាវរបស់ប្រភពបំពុល នោះមានចំនួនច្រើនជាង ១០ម៉ែត្រគូបក្នុងមួយថ្ងៃ ដោយពុំគិតបញ្ចូលនូវបរិមាណទឹកដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រព័ន្ធត្រជាក់នៃគ្រឿងចក្រ។
ខ. ប្រភពបំពុលប្រភេទថ្នាក់ទី២៖ ចាំបាច់តម្រូវឱ្យមានការសុំអនុញ្ញាតពីក្រសួងបរិស្ថាន។

<u>មាត្រា១២៖</u>

ការសុំអនុញ្ញាតលើការបញ្ចេញសំណល់ ឬការដឹកសំណល់រាវចេញពីប្រភពបំពុលទៅកន្លែងដ៏ទៃ ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រាទី១០ នៃអនុក្រឹត្យនេះនឹងត្រូវអនុវត្តទៅលើប្រភពបំពុលទាំងគម្រោងថ្មី និងទាំងគម្រោងកំពុងដំណើរការ លើកលែងតែគម្រោងប្រភពបំពុលថ្មីដែលរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានរបស់គម្រោងនោះត្រូវបានអនុម័តនឹងត្រូវបានរួចផុត ពីការតម្រូវឱ្យសុំការអនុញ្ញាត លើការបញ្ចេញចោល ឬដឹកសំណល់រាវរបស់ខ្លួនទៅកន្លែងដ៏ទៃ។

<u>មាត្រា១៣៖</u>

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុល ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១១ នៃអនុក្រឹត្យនេះដែលមានបំណងធ្វើការបញ្ចេញចោល ឬដឹកសំណល់រាវរបស់ខ្លួនទៅកាន់កន្លែងដ៏ទៃ ត្រូវដាក់សុំការអនុញ្ញាតមកក្រសួងបរិស្ថាន៖

- ឱ្យបានមុន ៤០ថ្ងៃ សម្រាប់គម្រោងនៅភ្នំពេញ និង ៦០ថ្ងៃសម្រាប់គម្រោងនៅតាមខេត្តក្រុង នៃការចាប់ផ្តើមដំណើរការ សម្រាប់ប្រភពបំពុលដែលជាគម្រោងថ្មី។
- ឱ្យបានក្នុងរយៈពេល ៣០ថ្ងៃ សម្រាប់ប្រភពបំពុលនៅភ្នំពេញ និង ៥០ថ្ងៃសម្រាប់គម្រោងនៅតាមខេត្តក្រុង ក្រោយពេលទទួលបានការណែនាំពីក្រសួងបរិស្ថាន សម្រាប់ប្រភពបំពុលដែលកំពុងដំណើរការ។

#322P, St.271Z, Sk.Terk Tla, Khan Resey Keo, Phnom Penh.
Tel: (855-11) 845 695 / 097 204 6789
E-mail: saphoeuntous09@yahoo.com / www.CREATIVE09.com

<u>មាត្រា១៤៖</u>

លិខិតអនុញ្ញាតលើការបញ្ចេញចោល ឬដឹកសំណល់ចេញពីប្រភពបំពុលទៅកាន់កន្លែងដ៏ទៃ នឹងត្រូវបានផ្តល់ជូនប្រសិនបើបែបបទ នៃការសុំអនុញ្ញាតនោះត្រូវបានបំពេញទៅតាមគោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេស ដែលកំណត់ដោយក្រសួងបរិស្ថាន។

<u>មាត្រា១៥៖</u>

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុល ដែលទទួលបានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងបរិស្ថាន ឱ្យបញ្ចេញចោល ឬដឹកសំណល់ភាវរបស់ខ្លួនទៅទីដ៏ទៃ ហើយមានបំណងចង់ធ្វើការផ្លាស់ប្តូរប្រព័ន្ធបញ្ចេញសំណល់ភាវរបស់ខ្លួន ត្រូវដាក់ពាក្យសុំការអនុញ្ញាតថ្មី ទៅក្រសួងបរិស្ថានឱ្យបានមុន ៣០ថ្ងៃ នៃការចាប់ផ្តើមដំណើរការផ្លាស់ប្តូរ។

<u>មាត្រា១៦៖</u>

បុគ្គលដែលជួល ឬអ្នកកាន់កាប់បន្តប្រភពបំពុលពីម្ចាស់កម្មសិទ្ធដើម ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវដើម ដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតពីក្រសួងបរិស្ថាន ឱ្យបញ្ចេញ ឬដឹកសំណល់ភាវរបស់ខ្លួនទៅទីដ៏ទៃត្រូវអនុវត្តបន្តឱ្យបានត្រឹមត្រូវនូវចំណុច ដែលបានកំណត់នៅក្នុងពាក្យសុំការអនុញ្ញាត ដែលម្ចាស់កម្មសិទ្ធដើម ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវដើម បានដាក់ជូនទៅក្រសួងបរិស្ថាន។

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវថ្មីនៃប្រភពបំពុល ត្រូវផ្តល់សេចក្តីជូនដំណឹងពីការជួល ឬការកាន់កាប់បន្តរបស់ខ្លួនទៅក្រសួងបរិស្ថាន ក្នុងរយៈពេល ៣០ថ្ងៃយ៉ាងយូរ ក្រោយពីបានការជួល ឬកាន់កាប់បន្តនោះ។

<u>មាត្រា១៧៖</u>

លិខិតអនុញ្ញាតលើការបញ្ចេញចោល ឬដឹកសំណល់ភាវចេញពីប្រភពបំពុល ដែលបានផ្តល់ជូនទៅឱ្យម្ចាស់កម្មសិទ្ធ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុល នឹងត្រូវបានដកហូតជាបណ្តោះអាសន្ន ឬជាស្ថាពរ បន្ទាប់ពីមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមុនជាមួយក្រសួង ឬស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ប្រសិនបើម្ចាស់កម្មសិទ្ធ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវ ប្រភពបំពុលនោះ ប្រព្រឹត្តល្មើសធ្ងន់ធ្ងរ ទៅនឹងមាត្រាណាមួយនៃមាត្រា១៤ និង១៥ ឬមាត្រា១៦ នៃអនុក្រឹត្យនេះ។

<u>មាត្រា១៨៖</u>

ការត្រួតពិនិត្យនូវរាល់ការចាក់ចោល ឬការបង្ហូរចេញសំណល់ភាវពីប្រភពបំពុលជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន។

#322P, St.271Z, Sk.Terk Tla, Khan Resey Keo, Phnom Penh.
Tel: (855-11) 845 695 / 097 204 6789
E-mail: saphoeuntous09@yahoo.com / www.CREATIVE09.com

<u>មាត្រា១៩៖</u>

- ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវចុះយកគម្រូតាងសំណល់រាវនៅគ្រប់ចំណុចបញ្ចេញរបស់ប្រភពបំពុល។
- ម្ចាស់កម្មសិទ្ធ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុល ត្រូវចូលរួមសហការ និងបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់មន្ត្រីបរិស្ថានដែលចុះយកគម្រូតាង ដើម្បីបំពេញការងារតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេស។

<u>មាត្រា២០៖</u>

ការវិភាគគម្រូតាងសំណល់រាវ ដែលយកបានមកពីប្រភពបំពុលក្នុងពេលចុះត្រួតពិនិត្យ ឬធ្វើអធិការកិច្ច ត្រូវធ្វើនៅក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍ក្រសួងបរិស្ថាន។

<u>មាត្រា២១៖</u>

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុល ត្រូវបង់ថ្លៃវិភាគសំណល់រាវរបស់ខ្លួនតាមបញ្ជីចំនួនទឹកប្រាក់ ដែលបានកំណត់ជាមុនដោយក្រសួងបរិស្ថាន និងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ។

ចំណូលនេះ ត្រូវបញ្ចូលទៅក្នុងថវិការជាតិ ដើម្បីផ្តល់ជូនទៅគណនីមូលនិធិទាយជ្ជទានបរិស្ថាន។

<u>មាត្រា២២៖</u>

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុល អាចសុំធ្វើការវិភាគគម្រូតាងសំណល់រាវរបស់ខ្លួននៅតាមមន្ទីរពិសោធន៍រដ្ឋ ឬឯកជនដ៏ទៃទៀត ដែលមានការទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការ ហើយដែលមន្ទីរពិសោធន៍នោះអនុវត្តវិធីសាស្ត្រវិភាគដូចដែលបានអនុវត្តនៅក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍របស់ក្រសួងបរិស្ថាន។

<u>មាត្រា២៣៖</u>

ចំពោះប្រភពបំពុលដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១១នៃអនុក្រឹត្យនេះម្ចាស់កម្មសិទ្ធ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុលត្រូវ៖

ក. ទទួលខុសត្រូវក្នុងការកំណត់យកនូវវិធីសាស្ត្រធ្វើប្រព្រឹត្តកម្មសម្អាត និងបញ្ចេញសំណល់រាវរបស់ខ្លួន ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងកម្រិតកំណត់ស្តង់ដារ នៃការបញ្ចេញសំណល់រាវ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤ និង មាត្រា៥ នៃអនុក្រឹត្យនេះ និងកម្រិតកំណត់ស្តង់ដារបរិមាណសារធាតុបំពុល ដូចមាន ចែងក្នុងមាត្រា ៧ នៃអនុក្រឹត្យនេះ។

ខ. មានសម្ភារៈ និងមធ្យោបាយគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់រាំងឬទប់ស្កាត់ការបំពុលតំបន់ទឹកសាធារណៈ នៅពេលដែលមានគ្រោះថ្នាក់ដោយចៃដន្យបង្កឡើងពីប្រភពបំពុលរបស់ខ្លួន ។

គ. ទទួលខុសត្រូវក្នុងការតម្លើង ឧបករណ៍ សម្រាប់ធ្វើការវាស់ទ្រង់ចរន្តហូរ កំហាប់ និងបរិមាណសារធាតុបំពុល ដែលមាននៅក្នុងសំណល់ភាវរបស់ខ្លួន និងត្រូវរក្សាលទ្ធផលទុកជាឯកសារ។ លទ្ធផលនៃការវាស់ស្ទង់ ត្រូវធ្វើជារបាយការណ៍មកកាន់ក្រសួងបរិស្ថានរៀងរាល់៣ខែម្តង។

មាត្រា២៤៖

ក្នុងករណីដែលរកឃើញថា ការបញ្ចេញសំណល់ភាវពីប្រភពណាមួយ ពុំបានឆ្លើយតបទៅនឹងកម្រិតកំណត់ស្តង់ដារនៃការបញ្ចេញសំណល់ភាវ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៤ និងមាត្រា ៥ ឬពុំឆ្លើយតបទៅនឹងកម្រិតកំណត់ស្តង់ដារបរិមាណសារធាតុបំពុល ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៧ នៃអនុក្រឹត្យនេះក្រសួងបរិស្ថានត្រូវ ៖

ក. ចេញបញ្ជាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ តម្រូវឱ្យម្ចាស់កម្មសិទ្ធ ឬម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុលនោះធ្វើការកែប្រែសកម្មភាពល្មើសជាបន្ទាន់ក្នុងរយៈពេលជាក់លាក់មួយ ប្រសិនបើសកម្មភាពល្មើសនោះ មិនទាន់បង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាពមនុស្ស ឬប៉ះពាល់ដល់គុណភាពទឹក។

មាត្រា២៥៖

កម្រិតកំណត់ស្តង់ដារគុណភាពទឹកនៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ សម្រាប់អភិរក្សជីវៈចម្រុះនៅក្នុងទឹក និងសម្រាប់សុខភាពសាធារណៈមានចែងនៅក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធ៥ នៃអនុក្រឹត្យនេះ។

មាត្រា២៦៖

ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យ តាមដានជាប្រចាំពីស្ថានភាពនៃការបំពុលទឹកនៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ នៅទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីមានវិធាការទប់ស្កាត់ និងកាត់បន្ថយការបំពុលទឹកនៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ។

មាត្រា២៧៖

ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវគ្រប់គ្រងទិន្នន័យលទ្ធផលវិភាគគុណភាពទឹក និងវាយតម្លៃពីស្ថានភាពគុណភាពទឹកនៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ នៅទូទាំងប្រទេសកម្ពុជា។

មាត្រា២៨៖

ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ ពីស្ថានភាពគុណភាពទឹក និងស្ថានភាពនៃការបំពុលទឹកនៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ នៅទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

មាត្រា២៩៖

ក្នុងករណីរកឃើញថា តំបន់ទឹកសាធារណៈត្រូវទទួលរងការបំពុល ដែលបង្កឱ្យមានការគម្រាមកំហែងដល់ជីវិតមនុស្ស ឬជីវៈចម្រុះក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ និង

#322P, St.271Z, Sk.Terk Tla, Khan Resey Keo, Phnom Penh.
Tel: (855-11) 845 695 / 097 204 6789
E-mail: saphoeuntous09@yahoo.com / www.CREATIVE09.com

ជាបន្ទាន់ពីបញ្ហាគ្រោះថ្នាក់នេះ និងត្រូវចាត់វិធានការទប់ស្កាត់ការបំពុលទឹក និងស្តារនូវគុណភាពទឹកតំបន់ទឹកសាធារណៈ។

<u>មាត្រា៣០៖</u>

នៅពេលចុះធ្វើអធិការកិច្ចនៅតាមប្រភពបំពុល មន្ត្រីអធិការកិច្ចនៃក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវអនុវត្តតាមនិតិវិធីដូចមានចែងខាងក្រោម៖

ក. បង្ហាញអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ និងលិខិតបញ្ជាបេសកកម្ម របស់ខ្លួននៅពេលចូលក្នុងបរិវេណ ឬទីកន្លែងប្រភពបំពុល ដើម្បីធ្វើអធិការកិច្ច យកគម្រូតាង ឬពិនិត្យកំណត់ត្រា។

ខ. កំណត់ហេតុ និងរបាយការណ៍ដំបូងនៃការត្រួតពិនិត្យ ឬការយកគម្រូតាង ត្រូវធ្វើនៅនឹងកន្លែងដែលធ្វើអធិការកិច្ច ដោយត្រូវមានសាក្សីចូលរួមក្នុងករណីចាំបាច់។

គ. មន្ត្រីអធិការកិច្ចអាចសាកសួរ និងតម្រូវឱ្យម្ចាស់កម្មសិទ្ធ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុលផ្តល់នូវព័ត៌មាន ឬឯកសារនានា ដែលពាក់ព័ន្ធសម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងការធ្វើរបាយការណ៍ និងកំណត់ហេតុសម្រាប់ប្រើប្រាស់ជាវត្ថុតាង ។

ឃ. របាយការណ៍ ឬកំណត់ហេតុត្រូវផ្តល់មួយច្បាប់ដល់ម្ចាស់កម្មសិទ្ធ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុល មួយច្បាប់ជូនតំណាងក្រសួងពាក់ព័ន្ធ និងមួយច្បាប់ទៀតត្រូវរក្សាទុកនៅក្រសួងបរិស្ថាន។

<u>មាត្រា៣១៖</u>

ក្នុងករណីមានពាក្យបណ្តឹង ឬសេចក្តីរាយការណ៍ថាប្រភពបំពុលណាមួយបានបង្ហូរបញ្ចេញនូវសំណល់រាវ ដែលមានផ្ទុកសារធាតុពុល បង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាពមនុស្ស សត្វ ឬទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ ឬបង្កឱ្យមានការបំពុលដល់តំបន់ទឹកសាធារណៈ ក្រសួងបរិស្ថានដោយសហការជាមួយក្រសួងពាក់ព័ន្ធមានសិទ្ធចូលរួមអធិការកិច្ច នៅក្នុងបរិវេណប្រភពបំពុលនោះ និងយកគំរូតាងមកធ្វើការវិភាគ។

<u>មាត្រា៣២៖</u>

ក្នុងករណីមានឧប្បទ្ទវហេតុ ឬគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរណាមួយ នៃការបំពុលទឹកនៅតំបន់ទឹកសាធារណៈ ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវចុះធ្វើអធិការកិច្ចជាបន្ទាន់លើបញ្ហាឧប្បទ្ទវហេតុ ឬគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរណាមួយនោះ និងត្រូវជូនព័ត៌មានទៅបណ្តាស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន។

<u>មាត្រា៣៣៖</u>

ក្នុងករណីបទល្មើសជាក់ស្តែងដែលបង្កឱ្យមានការបំពុលទឹក មន្ត្រីអធិការកិច្ចក្រសួងបរិស្ថានត្រូវ៖

ក. ធ្វើកំណត់ហេតុ ប្រមូល ឃាត់ទុកវត្ថុតាងនៃបទល្មើស និងធ្វើការពិន័យអន្តរការណ៍ប្រសិនបើបទល្មើសនោះមិនទាន់បង្កឱ្យមានការបំពុលទឹកធ្ងន់ធ្ងរ ឬប៉ះពាល់ទៅដល់សុខភាពមនុស្ស សត្វ ឬរុក្ខជាតិ ឬទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ។

ខ. ប្រមូល និងឃាត់ទុកភស្តុតាងនៃបទល្មើសនោះ ដើម្បីធ្វើកំណត់ហេតុ និងបញ្ជូនសំណុំរឿង ទៅស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ប្រសិនបើបទល្មើសនោះបានបង្កឱ្យមានការបំពុលទឹកធ្ងន់ធ្ងរ ឬប៉ះពាល់ទៅដល់សុខភាពមនុស្ស សត្វ ឬរុក្ខជាតិ ឬទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ។

<u>មាត្រា៣៤៖</u>

ការរំលោភល្មើសទៅនឹងអនុក្រឹត្យនេះ នឹងត្រូវទទួលពិន័យ និងការផ្តន្ទាទោស ដោយយោងទៅតាមមាត្រា២០ មាត្រា២១ មាត្រា២២ មាត្រា២៣ និងមាត្រា២៥ ជំពូកទី៩ នៃច្បាប់ស្តីពី កិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ។

<u>មាត្រា៣៥៖</u>

កំណត់ហេតុចោទប្រកាន់បទល្មើស ចំពោះជនទាំងឡាយណាដែលបានប្រព្រឹត្តផ្ទុយ ឬពុំអនុវត្តន៍តាមមាត្រាណាមួយនៃអនុក្រឹត្យនេះ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន។ ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវអនុវត្តវិធានការច្បាប់ចំពោះបទល្មើសទាំងឡាយនៅក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ។

<u>មាត្រា៣៦៖</u>

មន្ត្រី ឬភ្នាក់ងារអធិការកិច្ចបរិស្ថានរូបណាដែលមានការធ្វេសប្រហែស ខ្វះការប្រុងប្រយ័ត្ន ឬមិនគោរពបទបញ្ជារបស់ក្រសួង ឬរួមគំនិតនឹងអ្នកដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬជួយសម្រួលក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើសនេះ ត្រូវទទួលការផ្តន្ទាទោសផ្នែករដ្ឋបាល ឬនឹងត្រូវជាប់បទចោទប្រកាន់ចំពោះមុខតុលាការ។

<u>មាត្រា៣៧៖</u>

បទបញ្ញត្តទាំងឡាយណា ដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះត្រូវទុកជានិរាការណ៍។

<u>មាត្រា៣៨៖</u>

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួង និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវសហការជាមួយក្រសួងបរិស្ថាន ហើយត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះតាមភារៈកិច្ចរៀងៗខ្លួន ។

<u>តារាងឧបសម្ព័ន្ធ១៖</u> ប្រភេទសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់.

១. សមាសធាតុសរីរាង្គអាឡូសែន និងសារធាតុដែលអាចបង្កើតបានជាសមាសធាតុសរីរាង្គអាឡូសែនទាំងនោះនៅក្នុងបរិស្ថានទឹក

#322P, St.271Z, Sk.Terk Tla, Khan Resey Keo, Phnom Penh.
Tel: (855-11) 845 695 / 097 204 6789
E-mail: saphoeuntous09@yahoo.com / www.CREATIVE09.com

២. សមាសធាតុសរីរាង្គផូស្វរ
៣. សមាសធាតុសរីរាង្គទីន
៤. សារធាតុដែលបង្កឱ្យមានជម្ងឺមហារីក
៥. បារត និងសមាសធាតុរបស់វា
៦. កាត់ម្ងឹម និងសមាសធាតុរបស់វា
៧. សមាសធាតុប្រេងសរីរាង្គដែលមិនបំបែកធាតុ និងពពួកអ៊ីដ្រូកាបូនៃសមាសធាតុប្រេងឆៅ
៨. សមាសធាតុសំយោគដែលមិនបំបែកធាតុ ដែលអាចអណ្តែតលើផ្ទៃទឹក ឬលិចក្នុងទឹកហើយ ដែលអាចជ្រាបចូលទៅក្នុងការប្រើប្រាស់ទឹក
៩. សារធាតុវិទ្យុសកម្ម
១០. លោហៈ និងសមាសធាតុរបស់វាដូចជា៖

សង្កសី (Zn)	សេលីនីយ៉ូម (Se)	សំណប៉ាហាំង (Sn)	វ៉ាណាដ្យ៉ូម (V)
ទង់ដែង (Cu)	អាសេនិច (As)	បារីយ៉ូម (Ba)	កូប៉ាល់ (Co)
នីកែល (Ni)	អង់ទីម៉ូនី (Sb)	បេរីលីយ៉ូម (Be)	តាល់ស្យ៉ូម (Tl)
ក្រូម (Cr)	ម៉ូលីបដែន (Mo)	បរ (Br)	តេលុយរីយ៉ូម (Te)
សំណ (Pb)	ទីតានីយ៉ូម (Ti)	អ៊ីយវ៉ាញ៉ូម (U)	ប្រាក់ (Ag)

១១. សមាសធាតុសរីរាង្គពុលមិនបំបែកធាតុស៊ីលីស្យ៉ូម
១២. សមាសធាតុអសរីរាង្គផូស្វរ
១៣. សមាសធាតុប្រេងជាសរីរាង្គមិនបំបែកធាតុ និងពពួកអ៊ីដ្រូកាបូនៃសមាសធាតុប្រេងឆៅ
១៤. សមាសធាតុ ស៊ីអានីត និង ក្លុយអរ
១៥. សារធាតុដែលមានឥទ្ធិពលលើអុកស៊ីសែនដូចជា អាម៉ូញ៉ាក់ នីទ្រីត។ល។

<u>តារាងឧបសម្ព័ន្ធ៨៖</u> កម្រិតស្តង់ដារគុណាតាពទឹកនៅតាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ សម្រាប់អនិរក្សជីវៈចម្រុះនៅក្នុងទឹក

<u>១. សម្រាប់ទន្លេ</u>

<u>ល.រ</u>	<u>ប៉ារ៉ាម៉ែត្រ</u>	<u>ខ្នាត</u>	<u>កម្រិតស្តង់ដារ</u>
១	pH		៦,៥-៨,៥
២	BOD_5	mg/l	១-១០
៣	សារធាតុរឹងអណ្តែតក្នុងទឹក (SS)	mg/l	២៥-១០០
៤	កម្រិតរលាយអុកស៊ីសែន (DO)	mg/l	៧,៥-២,០
៥	កូលីហ្វម (Coliform)	MPN/100ml	<៥.០០០

២. សម្រាប់ថឹង និងអាងស្តុកទឹក

ល.រ	ប៉ារ៉ាម៉ែត្រ	ខ្នាត	កម្រិតស្តង់ដារ
១	pH		៦,៥-៨,៥
២	COD	mg/l	១-៨
៣	សារធាតុសរីរាង្គអណ្តែតក្នុងទឹក(SS)	mg/l	១-១៥
៤	កម្រិតរលាយអុកស៊ីសែន (DO)	mg/l	៧,៥-២,០
៥	កូលីហ្វម (Coliform)	MPN/100ml	<១.០០០
៦	អាសូតសរុប (Total Nitrogen)	mg/l	០,១-០,៦
៧	ផូស្វរសរុប (Total Phosphorus)	mg/l	០,០០៥-០,០៥

៣. សម្រាប់ទឹកសមុទ្រ

ល.រ	ប៉ារ៉ាម៉ែត្រ	ខ្នាត	កម្រិតស្តង់ដារ
១	pH		៧,០-៨,៣
២	COD	mg/l	២-៨
៣	កម្រិតរលាយអុកស៊ីសែន (DO)	mg/l	៧,៥-២,០
៤	កូលីហ្វម (Coliform)	MPN/100ml	<១.០០០
៥	សមាសធាតុប្រេង (Oil Content)	mg/l	០
៦	អាសូតសរុប (Total Nitrogen)	mg/l	០,២-១,០
៧	ផូស្វរសរុប (Total Phosphorus)	mg/l	០,០២-០,០៩

២.១២ អនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង

អនុក្រឹត្យលេខ៣៦អនក្រ.បក ស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងបានអនុម័តនៅថ្ងៃទី២៧ ខែ មេសា ឆ្នាំ១៩៩៩។ អនុក្រឹត្យនេះ៖

- មានគោលដៅកំណត់ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង ប្រកបដោយលក្ខណៈបច្ចេកទេសសមស្រប និងប្រកបដោយសុវត្ថិភាព សំដៅធានាបាននូវការការពារសុខភាពសាធារណៈ គុណភាព បរិស្ថាន និងការអភិរក្សជីវៈចម្រុះ។

#322P, St.271Z, Sk.Terk Tla, Khan Resey Keo, Phnom Penh.
Tel: (855-11) 845 695 / 097 204 6789
E-mail: saphoeuntous09@yahoo.com / www.CREATIVE09.com

- មានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះរាល់សកម្មភាពបោះចោល ទុកដាក់ ស្តុក ប្រមូលដឹកជញ្ជូន កែច្នៃ និងបញ្ចោញចោលសំរាម និងសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់។
- មានភ្ជាប់ជាមួយនូវឧបសម្ព័ន្ធ ដែលកំណត់នូវប្រភេទសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់។

<u>មាត្រា១៖</u>

មានគោលដៅកំណត់ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង ប្រកបដោយលក្ខណៈបច្ចេកទេសសមស្រប និងប្រកបដោយសុវត្ថិភាព សំដៅធានាបាននូវការការពារសុខភាពសាធារណៈ គុណភាពបរិស្ថាន និងការអភិរក្សជីវៈចម្រុះ។

<u>មាត្រា២៖</u>

អនុក្រឹត្យនេះមានវិសាលភាពអនុវត្ត ចំពោះរាល់សកម្មភាពបោះចោល ទុកដាក់ ស្តុកប្រមូល ដឹកជញ្ជូន កែច្នៃ និងបញ្ចោញចោលសំរាម និងសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់។

<u>មាត្រា៤៖</u>

ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវរៀបចំប្រកាសស្តីពីគោលការណ៍ណែនាំលើការបោះចោល ប្រមូល ស្តុក ប្រមូល ដឹកជញ្ជូន កែច្នៃ កាត់បន្ថយបរិមាណសំរាម និងការចាក់ចោលសំរាមតាមបណ្តា ខេត្ត-ក្រុង ដើម្បីធានាបាននូវការគ្រប់គ្រងសំរាមប្រកបដោយសុវត្ថិភាព។

អាជ្ញាធរខេត្ត-ក្រុង ត្រូវរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងសំរាមនៅក្នុងខេត្ត-ក្រុង របស់ខ្លួន សម្រាប់រយៈពេលខ្លី រយៈពេលមធ្យម និងរយៈពេលវែង។

<u>មាត្រា៥៖</u>

ការអនុវត្តក្នុងការប្រមូល ដឹកជញ្ជូន ស្តុក កែច្នៃ កាត់បន្ថយបរិមាណ និងការចាក់ចោលសំរាមតាមបណ្តាខេត្ត-ក្រុង គឺជាសមត្ថកិច្ចរបស់អាជ្ញាធរខេត្ត-ក្រុង។

ការអនុវត្តវាក្យខ័ណ្ឌទី១ នៃមាត្រា៥នេះ ត្រូវអនុលោមទៅតាមគោលការណែនាំ លើការគ្រប់គ្រងសំរាមប្រកបដោយសុវត្ថិភាព ដែលមានចែងក្នុងប្រកាសរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន។

<u>មាត្រា៦៖</u>

ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យលើការអនុវត្តក្នុងការបោះចោល ប្រមូល ដឹកជញ្ជូន ស្តុក កែច្នៃ កាត់បន្ថយបរិមាណ និងការចាក់ចោលសំរាមតាមបណ្តាខេត្ត-ក្រុង។

#322P, St.271Z, Sk.Terk Tla, Khan Resey Keo, Phnom Penh.
Tel: (855-11) 845 695 / 097 204 6789
E-mail: saphoeuntous09@yahoo.com / www.CREATIVE09.com

មាត្រា៧៖

ហាមឃាត់ជាដាច់ខាត ការបោះចោលសំរាមនៅទីសាធារណៈ ឬការចោលសំរាមខុសទីកន្លែង ដែលកំណត់ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច។

មាត្រា៨៖

ការវិនិយោគក្នុងស្រុកលើការសាងសង់កន្លែងចាក់ចោល ដុត ស្តុក ឬកែច្នៃសំរាម ត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងបរិស្ថានជាមុនសិន។

មាត្រា៩៖

ការនាំចេញសំរាមពីប្រទេសកម្ពុជា ទៅកាន់ប្រទេសក្រៅ អាចនឹងប្រព្រឹត្តទៅបានលុះតែមានការឯកភាពពីក្រសួងបរិស្ថាន និងមានអាជ្ញាប័ណ្ណនាំចេញរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មព្រមទាំងលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យនាំចូលរបស់ម្ចាស់ប្រទេសជាមុនសិន។

មាត្រា១០៖

ហាមឃាត់ជាដាច់ខាត ការនាំសំរាមពីប្រទេសក្រៅ ចូលមកប្រទេសកម្ពុជា។

មាត្រា១១៖

ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវរៀបចំប្រកាស ស្តីពីគោលការណែនាំ លើការគ្រប់គ្រងសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ដើម្បីធានាបាននូវការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយសុវត្ថិភាព។

មាត្រា១២៖

ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវរៀបចំប្រកាសស្តីពី កម្រិតកំណត់ស្តង់ដារបរិមាណជាតិពុល ឬសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ នៅក្នុងសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ដែលអាចអនុញ្ញាតឱ្យបោះចោល ដើម្បីធានាបាននូវការការពារសុខភាពមនុស្ស ការការពារគុណភាពបរិស្ថាន និងការអភិរក្សជីវៈចម្រុះ។

មាត្រា១៣៖

ម្ចាស់សំណល់ ត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការទុកដាក់ ឬស្តុកទុកជាបណ្តោះអាសន្ននូវសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់របស់ខ្លួនតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេសសមស្រប និងមានសុវត្ថិភាព។

មាត្រា១៤៖

ម្ចាស់សំណល់ ត្រូវធ្វើ និងផ្ញើរៀងរាល់បីខែម្តងទៅក្រសួងបរិស្ថាន នូវរបាយការណ៍ដែលទាក់ទងនឹងសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងមូលដ្ឋានរបស់ខ្លួនរួមមាន៖

ក. ប្រភេទ និងបរិមាណសំណល់

ខ. វិធីសាស្ត្រក្នុងការទុកដាក់ ឬស្តុកទុកជាបណ្តោះអាសន្ន

Draft

#322P, St.271Z, Sk.Terk Tla, Khan Resey Keo, Phnom Penh.
Tel: (855-11) 845 695 / 097 204 6789
E-mail: saphoeuntous09@yahoo.com / www.CREATIVE09.com

គ. វិធីសាស្ត្រក្នុងការសម្អាតសំណល់ ឬបំបាត់សំណល់។

មាត្រា៤៥៖

ការទុកដាក់ ស្តុក ដឹកជញ្ជូន និងការបោះចោល ឬចាក់ចោលសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ត្រូវអនុវត្តជាច់ដោយឡែកពីសំរាមធម្មតា ដែលនឹងមានចែងនៅក្នុងប្រកាសរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន។

ហាមឃាត់ជាដាច់ខាត ការបោះចោល ឬការចាក់ចោលសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ នៅតាមទីសាធារណៈប្រព័ន្ធលូសាធារណៈ ប្រភព ឬបណ្តាញផ្លូវទឹក តំបន់ជនបទ និងតំបន់ព្រៃភ្នំ។

មាត្រា៤៦៖

ការប្រមូល ដឹកជញ្ជូន ស្តុក និងការចាក់ចោលនូវសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ តាមលំនៅស្ថាន ទីជ្រកកោន គ្លីនិក សម្ភព មន្ទីរពេទ្យ សណ្ឋាគារ ភោជនីយដ្ឋាន និងអាគារសាធារណៈ គឺជាសមត្ថកិច្ចរបស់អាជ្ញាធរខេត្ត-ក្រុង។

មាត្រា៤៧៖

ការដឹកជញ្ជូន ឬសាងសង់ទឹកន្លែងចាក់ ឬទឹកន្លែងស្តុកសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ដែលមានប្រភពពីរោងចក្រសហគ្រាស និងមូលដ្ឋានផលិតកម្ម ត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងបរិស្ថានជាមុនសិន។

មាត្រា៤៨៖

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវទឹកន្លែងចាក់ ឬស្តុកសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ និងធ្វើរៀងរាល់បីខែម្តងទៅក្រសួងបរិស្ថាន នូវរបាយការណ៍ ដែលទាក់ទងទៅនឹងសំណល់ដែលបានដឹកមកចាក់ចោល ឬស្តុកនៅកន្លែងរបស់ខ្លួនរួមមាន៖

ក. ប្រភេទ និងបរិមាណសំណល់

ខ. ប្រភពដើមរបស់សំណល់

គ. ការដឹកជញ្ជូន និងមធ្យោបាយវេចខ្ចប់

ឃ. ដំណើរការ និងការគ្រប់គ្រងសំណល់នៅក្នុងទឹកន្លែងរបស់ខ្លួន

មាត្រា៤៩៖

ការវិនិយោគលើការធ្វើប្រព្រឹត្តកម្មសម្អាត ឬដុតសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ត្រូវមានការឯកភាពពីក្រសួងបរិស្ថាន ជាមុនសិន។

<u>តារាងឧបសម្ព័ន្ធ៖</u> ប្រភេទសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់

១. សំណល់សរសៃអំបោះ និងកំទេចកំណាត់ដែលមានពណ៌ (ក្នុងករណីយកទៅដុត)
២. សំណល់កំទេចក្រដាស ដែលសល់ពីការផលិតម្សៅក្រដាស
៣. សំណល់ភក់ ដែលបង្កើតឡើងដោយរោងចក្រប្រព្រឹត្តិកម្មសម្អាតសំណល់រាវ និងទឹកល្ង
៤. សំណល់ដែលសល់ពីការឆេះមិនអស់នៅក្នុងឡឧស្សាហកម្ម
៥. សំណល់ផ្លាស្ទិក "ប៉ូលីវីនីលក្លរ"
៦. សំណល់សារធាតុជ័រប៉ូលីរីក្លរីណេតទីបប៊ីផេនីល (PCB) នៃម៉ាស៊ីនត្រជាក់ ទូរទស្សន៍ វិទ្យុ ម៉ាញ៉េ ។ល។
៧. សំណល់ជ័រ និងកៅស៊ូដែលមានសារធាតុប៉ូលីមែរប៊ុយទីលីន
៨. សំណល់ប្រេងឥន្ធនៈ និងប្រេងម៉ាស៊ីន
៩. សំណល់ដែលមានផ្ទុកជាតិអាស៊ីត
១០. សំណល់ដែលមានផ្ទុកជាតិបាស
១១. សំណល់លោហៈ និងសមាសធាតុរបស់វារួមមានៈ

សង្កស៊ី (ZN)	សេនីលីញ៉ូម (Se)	សំណប៉ាហាំង (Sn)	វ៉ាណាដ្យ៉ូម (V)
ទង់ដែង (Cu)	អាសេនិច (As)	ប៉ារីយ៉ូម (Ba)	កូប៉ាល់ (Co)
នីកែល (Ni)	អង់ទីម៉ូនី (Sb)	បេរីលីយ៉ូម (Be)	តាលយ៉ូម (Tl)
ក្រូម (Cr)	ម៉ូលីបដែន (Mo)	បរ (B)	តេលុយរីយ៉ូម (Te)
សំណ (Pb)	ទីតានីញ៉ូម (Ti)	អ៊ុយរ៉ានីញ៉ូម (U)	ប្រាក់ (Ag)
បារត (Hg)	កាត់ម៉ូម (Cd)	ដែក (Fe)	

១២. លំអងផ្សែង និងធូលីដែឡកើតមានក្នុងករណីសម្អាតផ្សែងបញ្ចេញពីមូលដ្ឋានផលិតកម្ម
១៣. សំណល់អំពូលអគ្គីសនី និងបន្ទះគ្រឿងអេឡិចត្រូនិចអគ្គីសនី
១៤. សំណល់អាគុយ និងថ្មពិល
១៥. សំណល់ថ្នាំលាប និង ថ្នាំជ្រលក់ពណ៌ និងសម្ភារៈវិចខ្ចប់ថ្នាំពណ៌
១៦. សំណល់បានមកពីការផលិត និងការប្រើប្រាសើទឹកថ្នាំបោះពុម្ភ
១៧. សំណល់គ្រឿងផ្ទុះ
១៨. សំណល់ដែលនាំឱ្យមានការចម្លងមេរោគ ឬជម្ងឺ
១៩. សំណល់ដែលសល់ពីការផលិតថ្នាំពុលកសិកម្ម និងសម្ភារៈវិចខ្ចប់
២០. សំណល់ផេះនៃឡដុតសំរាម សំណល់រឹង និងសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់
២១. ផលិតផលដែលមិនឆ្លើយតបទៅនឹងបទដ្ឋាននានា និងហួសកំណត់

Draft

២២. សំណល់ហ្វីល ដូចជាហ្វីលភាពយន្ត វីដេអូ ហ្វីលកាសែតចំរៀង ហ្វីលថតរូប និងហ្វីលថតសរីរាង្គមនុស្សតាមមន្ទីរពេទ្យ

២៣. សំណល់ដែលបានពីក្រោយពេលធ្វើប្រព្រឹត្តកម្មសម្អាតដីកខ្វក់ ឬដីខូចគុណភាព

២៤. សំណល់ដែលបានមកពីការផលិតឱសថ និងឱសថដែលខូចគុណភាព

២៥. សំណល់ដែលជាសមាសធាតុក្លួយអរីន

២៦. សំណល់ដែលជាសមាសធាតុស៊ីអានីត

២៧. សំណល់ដែលជាសមាសធាតុ អាសបេតូស

២៨. សំណល់ដែលជាសមាសធាតុផេណុល (C_6H_5OH)

២៩. សំណល់ដែលជាសមាសធាតុ អេទែ (R-COO-R_1)

៣០. សំណល់ដែលសារធាតុសរីរាង្គរំលាយដែលមានអាឡូសែន និងគ្មានអាឡូសែន

៣១. សំណល់ដែលជាសមាសធាតុ ឌីអុកស៊ីសែន និងហ្វ៉ាន

៣២. សំណល់ធាតុវិទ្យុសកម្ម

៣៣. សំណល់ដែលជាផលិតផលបានមកពីការធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មសម្អាតសំណល់ ដែលមានចែងពីចំនុចទី១ ដល់ចំនុចទី៣២។

២.១៣ អនុក្រឹត្យស្តីពីការត្រួតពិនិត្យការបំពុលខ្យល់ និងការរំខានដោយសម្លេង

អនុក្រឹត្យលេខ ៨២ អនក្រ.បក ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យការបំពុលខ្យល់ និងការរំខានដោយសម្លេង ត្រូវបាន អនុម័តនៅថ្ងៃទី១០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០០។ អនុក្រឹត្យនេះគោលដៅ៖

មាត្រា១៖

កំណត់ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលខ្យល់ និងការរំខានដោយសម្លេង ដើម្បីទប់ស្កាត់ និងកាត់បន្ថយសារធាតុដែលបំពុលខ្យល់ និងសម្លេងក្នុងបរិយាកាស សំដៅការពារគុណភាពបរិស្ថាន និងសុខភាពសាធារណៈ។

មាត្រា២៖

មានវិសាលភាពអនុវត្ត និងចាត់វិធានការចំពោះរាល់ប្រភពបំពុលចល័ត និងអចល័តទាំងឡាយណាដែលបង្កឱ្យមានការបំពុលខ្យល់ និងការរំខានដោយសម្លេងនៅក្នុងបរិយាកាស។

មាត្រា៤៖

កម្រិតកំណត់ស្តង់ដារគុណភាពខ្យល់ មានចែងនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ១ និងកម្រិតកំណត់ស្តង់ដារអតិបរមានៃសារធាតុប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យមាននៅក្នុងខ្យល់មានបែងចែកនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ២។

#322P, St.271Z, Sk.Terk Tla, Khan Resey Keo, Phnom Penh.
Tel: (855-11) 845 695 / 097 204 6789
E-mail: saphoeuntous09@yahoo.com / www.CREATIVE09.com

<u>មាត្រា៥៖</u>

កម្រិតកំណត់ស្តង់ដារអតិបរមានៃសារធាតុបំពុល ដែលអនុញ្ញាតឱ្យបញ្ចេញពីប្រភពអចល័តចូលទៅក្នុងបរិយាកាស មានចែងនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ៣ និងកម្រិតកំណត់ស្តង់ដារនៃការបញ្ចេញឧស្ម័នពីប្រភពចល័ត មានចែងនៅក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធ៤។

<u>មាត្រា៦៖</u>

ក្នុងករណីចាំបាច់ កម្រិតកំណត់ស្តង់ដារដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៤ និងមាត្រា៥ នៃអនុក្រឹត្យនិងត្រូវពិនិត្យកែសម្រួលរៀងរាល់ ៥ឆ្នាំម្តងតាមសំណើរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន។

<u>មាត្រា៧៖</u>

កម្រិតកំណត់ស្តង់ដារបញ្ចេញសម្លេងពីប្រភពយានយន្ត ទីតាំងផលិតកម្ម និងកម្រិតកំណត់ស្តង់ដារសម្លេងអតិបរមាសម្រាប់ទីកន្លែងសាធារណៈ និងតំបន់លំនៅដ្ឋាន មានចែងនៅក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធ ៥ ៦ និង៧។

<u>មាត្រា៨៖</u>

ហាមឃាត់ដាច់ខាតនូវការបញ្ចេញសារធាតុពុលចូលទៅក្នុងបរិយាកាស ដែលមិនឆ្លើយតបទៅនឹងកម្រិតកំណត់ស្តង់ដារ ដូចមានចែងនៅក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធ៣ និងឧបសម្ព័ន្ធ៤។

<u>មាត្រា៩៖</u>

ហាមឃាត់ដាច់ខាតនូវការបញ្ចេញសម្លេង ដែលមិនឆ្លើយតបទៅនឹងកម្រិតកំណត់ស្តង់ដារដូចមានចែងនៅក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធ៥ ឧបសម្ព័ន្ធ៦ និងឧបសម្ព័ន្ធ៧។

<u>មាត្រា១០៖</u>

ការនាំចូល និងផលិតនូវសារធាតុឆេះ ដែលមានជាតិស្ពាន់ធ័រ សំណ បង់សែន និងសារធាតុអ៊ីដ្រូកាបូប្រហើរ ត្រូវឆ្លើយតបទៅនឹងកម្រិតកំណត់ស្តង់ដារដូចមានចែងនៅក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធ៨ ។

<u>មាត្រា១១៖</u>

ហាមឃាត់ដាច់ខាតនូវការនាំចូល ប្រើប្រាស់ ផលិតយានយន្ត និងគ្រឿងយន្តគ្រប់ប្រភេទនៅប្រទេសកម្ពុជា ដែលយានយន្ត និងគ្រឿងយន្តទាំងនោះបានបញ្ចេញសារធាតុបំពុល និងសម្លេងមិនឆ្លើយតបទៅនឹងកម្រិតស្តង់ដារដូចមានចែងនៅក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធ៤ និង៥ ។

<u>មាត្រា១២៖</u>

ហាមដាច់ខាតការបង្ហូរ ឬការធ្វើឱ្យលេចធ្លាយសារធាតុឆេះ ប្រេងឥន្ធនៈ ធាតុវិទ្យុសកម្ម ឬសារធាតុគីមីផ្សេងៗទៀតចូលក្នុងបរិយាកាស ទឹក និងដី។

Draft

#322P, St.271Z, Sk.Terk Tla, Khan Resey Keo, Phnom Penh.
Tel: (855-11) 845 695 / 097 204 6789
E-mail: saphoeuntous09@yahoo.com / www.CREATIVE09.com

<u>មាត្រា១៣៖</u>

ការបញ្ចេញសារធាតុបំពុល និងសម្លេងចូលទៅក្នុងបរិយាកាសពីប្រភពអចល័ត ត្រូវសុំការអនុញ្ញាតពីក្រសួងបរិស្ថាន និងត្រូវផ្ញើសេចក្តីចម្លងនៃពាក្យសុំនោះទៅក្រសួង និងស្តាប័នពាក់ព័ន្ធ។

<u>មាត្រា១៤៖</u>

ការសុំអនុញ្ញាតនាំចូលនូវសារធាតុឆេះ ត្រូវមានភ្ជាប់នូវលទ្ធផលវិភាគ ដែលបញ្ជាក់ពីបរិមាណជាតិពុលស្ពាន់ធ័រ សំណ បង់សែន ឬអ៊ីដ្រូកាប៊ូប្រហើរពីប្រភេទដើម នៃការនាំចូល និងការផលិត។

<u>មាត្រា១៥៖</u>

ការសុំអនុញ្ញាតលើការបញ្ចេញសារធាតុបំពុល និងសម្លេងមានដូចចែងនៅក្នុងមាត្រាទី ១៣ នៃអនុក្រឹត្យនេះ នឹងត្រូវអនុវត្តទៅលើប្រភពបំពុលទាំងគម្រោងថ្មី និងសកម្មភាពដែលមានស្រាប់ និងកំពុងដំណើរការ លើកលែងតែគម្រោងដែលមានរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានរួចហើយ។

<u>មាត្រា១៦៖</u>

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធ ឬម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុលដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៣នៃអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវដាក់ពាក្យសុំការអនុញ្ញាតមកក្រសួងបរិស្ថាន ៖

- ឱ្យបានមុន ៤០ថ្ងៃ នៃការចាប់ផ្តើមដំណើរការ សម្រាប់គម្រោងនៅភ្នំពេញ
- ឱ្យបានមុន ៦០ថ្ងៃ នៃការចាប់ផ្តើមដំណើរការ សម្រាប់គម្រោងនៅតាមខេត្ត-ក្រុង

<u>មាត្រា១៧៖</u>

ការត្រួតពិនិត្យនូវបរិមាណជាតិពុលក្នុងសារធាតុឆេះ ការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់ និងសម្លេងពីប្រភពអចល័ត ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន។

<u>មាត្រា១៨៖</u>

ការត្រួតពិនិត្យនៃការបញ្ចេញឧស្ម័ន និងសម្លេងពីប្រភពចល័តជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ដោយមានកិច្ចសហការពីក្រសួង និងស្តាប័នពាក់ព័ន្ធ។ ចំពោះនីតិវិធីក្នុងការត្រួតពិនិត្យនេះត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរួមរបស់អន្តរក្រសួង។

<u>មាត្រា១៩៖</u>

ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវរៀបចំគោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេស ស្តីពីវិធីសាស្ត្រត្រួតពិនិត្យប្រភពបំពុលវិធីសាស្ត្រកំណត់ទីតាំងយកគម្រូតាង និងវិធីសាស្ត្រវិភាគគុណភាពខ្យល់ និងសម្លេង។

មាត្រា២០៖

ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវចុះយកគម្រូតាង នៅគ្រប់ចំណុចបញ្ចេញរបស់ប្រភពបំពុល។ ម្ចាស់កម្មសិទ្ធ ឬម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុលត្រូវចូលរួមសហការ និងបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់មន្ត្រីបរិស្ថាន ដែលចុះយកគម្រូតាង ដើម្បីបំពេញការងារតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេស។

មាត្រា២១៖

នៅពេលចុះត្រួតពិនិត្យ ឬធ្វើអធិការកិច្ចនៅតាមប្រភពបំពុល មន្ត្រីបរិស្ថានអាចធ្វើការវិភាគគម្រូតាងនៅនឹងកន្លែង ឬយកមកធ្វើនៅមន្ទីរពិសោធន៍របស់ក្រសួងបរិស្ថាន។

មាត្រា២២៖

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធ ឬម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុលត្រូវបង់ថ្លៃសម្រាប់វិភាគតាមបញ្ជីចំនួនទឹកប្រាក់ដែលបានកំណត់ជាមុន ដោយក្រសួងបរិស្ថាន និងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ។ ចំណូលនេះត្រូវបញ្ចូលទៅក្នុងថវិការជាតិដើម្បីផ្តល់ជូនទៅគណនីមូលនិធិទាយជ្ជទានបរិស្ថាន។

មាត្រា២៣៖

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធ ឬម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុល អាចសុំធ្វើការវិភាគគម្រូតាងសារធាតុបំពុលរបស់ខ្លួន នៅតាមមន្ទីរពិសោធន៍រដ្ឋ ឬឯកជនដ៏ទៃទៀត ដែលមានការទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការ ហើយដែលមន្ទីរពិសោធន៍នោះអនុវត្តន៍វិធីសាស្ត្រវិភាគដូចដែលបានអនុវត្តនៅក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍របស់ក្រសួងបរិស្ថាន។

មាត្រា២៤៖

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធ ឬម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុលទាំងអស់ត្រូវ៖

- ទទួលខុសត្រូវក្នុងការតម្លើង ឬបំពាក់ឧបការណ៍ច្រោះសម្អាតសារធាតុបំពុល និងឧបករណ៍កាត់បន្ថយសម្លេង ដើម្បីឱ្យឆ្លើយតបទៅនឹងកម្រិតកំណត់ស្តង់ដារ។
- ទទួលខុសត្រូវក្នុងការតម្លើង គ្រឿងបរិក្ខារវាស់ស្ទង់សារធាតុបំពុលដែឡបញ្ចេញពីប្រភពបំពុលរបស់ខ្លួន និងត្រូវរក្សាលទ្ធផលទុកជា ឯកសារ ហើយត្រូវធ្វើបាយការណ៍មកក្រសួងបរិស្ថានរៀងរាល់ ៣ខែម្តង។
- ជ្រើសរើសអ្នកជំនាញបរិស្ថានចំនួនមួយរូប ជាអ្នកទទួលខុសត្រូវក្នុងកិច្ចសម្របសម្រួល ការងារបរិស្ថាន និងរៀបចំផែនការការពារបរិស្ថានក្នុងមូលដ្ឋានរបស់ខ្លួនដែលក្រសួងបរិស្ថានអាចផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលតាមសំណូមពររបស់ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ។

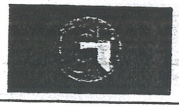

#322P, St.271Z, Sk.Terk Tla, Khan Resey Keo, Phnom Penh.
Tel: (855-11) 845 695 / 097 204 6789
E-mail: saphoeuntous09@yahoo.com / www.CREATIVE09.com

មាត្រា២៤៖

ក្នុងករណីដែលរកឃើញថាការបញ្ចេញសារធាតុបំពុលខ្យល់ និងសម្លេងពីប្រភពណាមួយពុំបានឆ្លើយតបទៅនឹងកម្រិតស្តង់ដារដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា៥ និងមាត្រា៧ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវ៖

ក. ចេញបញ្ជាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរតម្រូវឱ្យម្ចាស់កម្មសិទ្ធ និងម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុលនោះធ្វើការកែប្រែសកម្មភាពល្មើសជាបន្ទាន់ក្នុងរយៈពេលជាក់លាក់មួយ។

ខ. ចេញបញ្ជាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរតម្រូវឱ្យម្ចាស់កម្មសិទ្ធ និងម្ចាស់ទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុលនោះ ផ្អាកសកម្មភាពរបស់ខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្នរហូតដល់បទល្មើសនោះត្រូវបានកែប្រែ ប្រសិនបើសកម្មភាពល្មើសបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាពសាធារណៈ ឬប៉ះពាល់ដល់គុណភាពបរិស្ថាន។

មាត្រា២៦៖

ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យតាមដានជាប្រចាំពីស្ថានភាព និងគុណភាពខ្យល់នៅទូទាំងប្រទេសកម្ពុជាដើម្បីមានវិធានការទប់ស្កាត់ និងការត់បន្ថយការបំពុលខ្យល់បានទាន់ពេលវេលា។

មាត្រា២៧៖

ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវគ្រប់គ្រងទិន្នន័យលទ្ធផលវិភាគគុណភាព និងវាយតម្លៃពីស្ថានភាពគុណភាពខ្យល់ ព្រមទាំងធ្វើការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ ពីស្ថានភាពគុណភាព និងការបំពុលខ្យល់នៅទូទាំងប្រទេសកម្ពុជា។

មាត្រា២៨៖

ក្នុងករណីរកឃើញថាតំបន់ណាមួយត្រូវទទួលរងការបំពុលខ្យល់ ដែលបង្កឱ្យមានការគម្រាមកំហែងដល់អាយុជីវិតសាធារណៈ ឬគុណភាពបរិស្ថាន ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវធ្វើការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈជាបន្ទាន់ពីបញ្ហាគ្រោះថ្នាក់ និងត្រូវស៊ើបអង្កេតរកប្រភពដែលបង្កឱ្យមានការបំពុល ព្រមទាំងចាត់វិធានការទប់ស្កាត់ប្រភពបំពុលទាំងនោះ ដើម្បីស្តារនូវគុណភាពខ្យល់ឱ្យបានប្រសើរឡើងវិញ។

មាត្រា២៩៖

នៅពេលចុះធ្វើអធិការកិច្ចនៅតាមប្រភពបំពុល មន្ត្រីអធិការកិច្ចនៃក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវអនុវត្តតាមនិតិវិធី ដូចមានចែងខាងក្រោម៖

Draft

១. បង្ហាញអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ និងលិខិតបញ្ជាឱសកកម្ម របស់ខ្លួននៅពេលចូលក្នុងបរិវេណ ឬទីកន្លែងប្រភពបំពុល ដើម្បីធ្វើអធិការកិច្ចយកគម្រូតាង ឬពិនិត្យកំណត់ត្រា។

២. កំណត់ហេតុ និងរបាយការណ៍ដំបូងនៃការត្រួតពិនិត្យ ឬការយកគម្រូតាង ត្រូវធ្វើនៅនឹង កន្លែងដែលធ្វើអធិការកិច្ច ដោយត្រូវមានសាក្សីចូលរួមក្នុងករណីចាំបាច់។

៣. មន្ត្រីអធិការកិច្ចអាចសាកសួរ និងតម្រូវឱ្យម្ចាស់កម្មសិទ្ធ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុល ផ្តល់នូវព័ត៌មាន ឬឯកសារនានា ដែលពាក់ព័ន្ធសម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងការធ្វើរបាយការណ៍ និងកំណត់ហេតុ សម្រាប់ប្រើប្រាស់ជាវត្ថុតាង។

៤. របាយការណ៍ ឬកំណត់ហេតុត្រូវផ្តល់មួយច្បាប់ដល់ម្ចាស់កម្មសិទ្ធ ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវប្រភពបំពុល មួយច្បាប់ជូនតំណាងក្រសួងពាក់ព័ន្ធ និងមួយច្បាប់ទៀតត្រូវរក្សាទុកនៅក្រសួងបរិស្ថាន។

<u>មាត្រា៣០៖</u>

ក្នុងករណីមានពាក្យបណ្តឹង ឬសេចក្តីរាយការណ៍ថា ប្រភពបំពុលណាមួយបានបញ្ចេញនូវសារធាតុបំពុលខ្យល់ ឬសម្លេង ឬរំញ័រ ដែលបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាពមនុស្ស សត្វ ឬទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ ឬបង្កឱ្យមានការបំពុលដល់តំបន់ទឹកសាធារណៈក្រសួងបរិស្ថានដោយសហការជាមួយក្រសួងពាក់ព័ន្ធមានសិទ្ធិចូលរួមអធិការកិច្ច នៅក្នុងបរិវេទប្រភពបំពុលនោះ និងយកគម្រូតាងមកធ្វើការវិភាគ។

<u>មាត្រា៣១៖</u>

ក្នុងករណីមានឧប្បទ្វេហេតុ ឬគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរណាមួយ នៃការបំពុលខ្យល់ ឬការរំខានដោយសូរសម្លេង ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវចុះធ្វើអធិការកិច្ចជាបន្ទាន់លើបញ្ហាឧប្បទ្វេហេតុ ឬគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរណាមួយនោះ និងត្រូវជូនព័ត៌មានទៅបណ្តាស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន។

<u>មាត្រា៣២៖</u>

ក្នុងករណីបទល្មើសជាក់ស្តែងដែលបង្កឱ្យមានការបំពុលខ្យល់ ឬការរំខានដោយសូរសម្លេង មន្ត្រីអធិការកិច្ចក្រសួងបរិស្ថានត្រូវ ៖

ក. ធ្វើកំណត់ហេតុ ប្រមូល ឃាត់ទុកវត្ថុតាងនៃបទល្មើស និងធ្វើការពិន័យអន្តរការណ៍ប្រសិនបើបទល្មើសនោះមិនទាន់បង្កឱ្យមានការបំពុលទឹកធ្ងន់ធ្ងរ ឬប៉ះពាល់ទៅដល់ សុខភាពមនុស្ស សត្វ ឬរុក្ខជាតិ ឬទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ។

ខ. ប្រមូល និងឃាត់ទុកភស្តុតាងនៃបទល្មើសនោះ ដើម្បីធ្វើកំណត់ហេតុ និងបញ្ជូនសំណុំរឿង ទៅស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ប្រសិនបើបទល្មើសនោះបានបង្កឱ្យមានការបំពុលទឹកធ្ងន់ធ្ងរ ឬប៉ះ

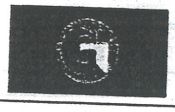

#322P, St.271Z, Sk.Terk Tla, Khan Resey Keo, Phnom Penh.
Tel: (855-11) 845 695 / 097 204 6789
E-mail: saphoeuntous09@yahoo.com / www.CREATIVE09.com

ពាល់ទៅដល់សុខភាពមនុស្ស សត្វ ឬរុក្ខជាតិ ឬទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ និងគុណភាពសាធារណៈ។

<u>មាត្រា៣៣៖</u>

ការរំលោភល្មើសទៅនឹងអនុក្រឹត្យនេះ នឹងត្រូវទទួលពិន័យ និងការផ្តន្ទាទោស ដោយយោងទៅតាមមាត្រា២០ មាត្រា២១ មាត្រា២២ មាត្រា២៣ និងមាត្រា២៥ ជំពូកទី៩ នៃច្បាប់ស្តីពី កិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ។

<u>មាត្រា៣៤៖</u>

កំណត់ហេតុចោទប្រកាន់បទល្មើស ចំពោះជនទាំងឡាយណាដែលបានប្រព្រឹត្តផ្ទុយ ឬពុំអនុវត្តន៍តាមមាត្រាណាមួយនៃអនុក្រឹត្យនេះ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន។ ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវអនុវត្តវិធានការច្បាប់ចំពោះបទល្មើសទាំងឡាយនៅក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ។

<u>មាត្រា៣៥៖</u>

មន្ត្រី ឬភ្នាក់ងារអធិការកិច្ចបរិស្ថានរូបណាដែលមានការធ្វេសប្រហែស ខ្វះការប្រុងប្រយ័ត្ន ឬមិនគោរពបទបញ្ជារបស់ក្រសួង ឬរួមគំនិតនឹងអ្នកដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬជួយសម្រួលក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើសនេះ ត្រូវទទួលការផ្តន្ទាទោសផ្នែករដ្ឋបាល ឬនឹងត្រូវជាប់បទចោទប្រកាន់ចំពោះមុខតុលាការ។

តារាងឧបសម្ព័ន្ធ១៖ កម្រិតស្តង់ដារគុណភាពខ្យល់

ល.រ	ប៉ារ៉ាម៉ែត្រ	រយៈពេល៨ម៉ោងជាមធ្យម mg/m³	រយៈពេល៨ម៉ោងជាមធ្យម mg/m³	រយៈពេល២៤ម៉ោងជាមធ្យម mg/m³	រយៈពេល១ឆ្នាំជាមធ្យម mg/m³
១	កាបូនឌីអុកស៊ីតCO	៤០	២០		
២	អាសូតឌីអុកស៊ីត NO_2	០,៣		០,១០	
៣	ស្ពាន់ធ័រឌីអុកស៊ីត SO_2	០,៥		០,៣០	០,១០
៤	អូសូន O_3	០,២			
៥	សំណ Pb			០,០០៥	
៦	សារធាតុរឹងអណ្តែតក្នុងខ្យល់ TSP			០,៣៣	០,១០

កំណត់សម្គាល់៖

- កម្រិតស្តង់ដារនេះអនុវត្តសម្រាប់ធ្វើការវាយតម្លៃគុណភាពខ្យល់ទូទៅ និងអង្កេតតាមដានស្ថានភាពនៃការបំពុលខ្យល់។
- វិធិសាស្ត្រនៃការវិភាគគុណភាពខ្យល់ នឹងត្រូវកំណត់តាមគោលការណ៍ណែនាំរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន។
- TSP–Total Suspended Particulate

តារាងខ្ទបសម្គ័ន្ធ៧៖ កម្រិតស្តង់ដារសម្រាប់ត្រួតពិនិត្យសម្លេង ក្នុងទីតាំង រោងជាង រោងចក្រខ្នាតឧស្សាហកម្ម

កម្រិតសម្លេង (dB (A))	រយៈពេលអតិបរមា (ម៉ោង)	កំណត់បង្ហាញ
៧៥	៣២	ត្រូវផ្តល់ឧបករណ៍ការពារត្រចៀកដល់អ្នកបម្រើការដែលធ្វើការនៅកន្លែងមានសម្លេងលើសពី ៨0dB (A)
៨0	១៦	
៨៥	៨	
៩0	៤	
៩៥	២	
១00	១	
១0៥	0,៥	
១១0	0,២៥	
១១៥	0,១២៥	

កំណត់សម្គាល់៖ កម្រិតសស្តង់ដារនេះអនុវត្តសម្រាប់ការត្រួតពិនិត្យកម្រិតសម្លេងនៅក្នុងទីតាំង រោងជាង រោងចក្រឧស្សាហកម្ម។

២.១៤ គោលនយោបាយចតុកោណដំណាក់កាលទី៣ របស់រាជរដ្ឋាភិបាល

យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ត្រូវបានរៀបចំឡើងទៅតាមរចនាសម្ព័ន្ធជាមុំបួន នៃចតុកោណដែលប្រទាក់ក្រឡាគ្នាហើយផ្សាភ្ជាប់នៅគ្រប់ជ្រុងទាំងអស់។ ជារួមសមាសធាតុនៃយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណដំណាក់កាលទី២នេះមានដូចតទៅ៖ ចតុកោណយុទ្ធសាស្ត្រទាំងបួនសម្រាប់ជម្រុញកំណើនរួមមាន៖

<u>ចតុកោណទី១</u>៖ ការលើកស្ទួយវិស័យកសិកម្ម

មុំទី១៖ ការលើកកម្ពស់ផលិតភាព ពិពិធភាវូបនីយកម្ម និងពាណិជ្ជូបនីយកម្ម

មុំទី២៖ ការលើកកម្ពស់ការចិញ្ចឹមសត្វ និងវារីវប្បកម្ម

មុំទី៣៖ កំណែទម្រង់ដីធ្លី ការបោសសម្អាតមីន និងសំណល់ជាតិផ្ទុះពីសង្គ្រាម

មុំទី៤៖ ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិប្រកបដោយចីរភាព

ចតុកោណទី២៖ ការអភិវឌ្ឍវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្ត

មុំទី១៖ ការអភិវឌ្ឍវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធគមនាគមន៍ និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទីក្រុង

មុំទី២៖ ការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក និងប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ

មុំទី៣៖ ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យថាមពលអគ្គិសនី

មុំទី៤៖ ការអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងគមនាគមន៍។

ចតុកោណទី៣៖ ការអភិវឌ្ឍវិស័យឯកជន និងការងារ

មុំទី១៖ ការពង្រឹងវិស័យឯកជន និងការជម្រុញការវិនិយោគ និងធុរៈកិច្ច

មុំទី២៖ ការអភិវឌ្ឍឧស្សាហកម្ម និងសហគ្រាសធនតូច និងមធ្យម

មុំទី៣ ៖ ការអភិវឌ្ឍទីផ្សារការងារ

មុំទី៤ ៖ ការអភិវឌ្ឍវិស័យធនាគារ និងហិរញ្ញវត្ថុ

ចតុកោណទី៤៖ ការកសាងសមត្ថភាព និងការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស

មុំទី១ ៖ ការពង្រឹង និងការលើកកម្ពស់វិស័យអប់រំ វិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកវិទ្យា ព្រមទាំងការបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស

មុំទី២ ៖ ការលើកកម្ពស់សុខភាព និងអាហារូបត្ថម្ភ

មុំទី៣ ៖ ការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម

មុំទី៤ ៖ ការអនុវត្តគោលនយោបាយជាតិប្រជាជន និងសមភាពយេនឌ័រ។

ក្នុងកថាខណ្ឌទី៧៥៖ ក្នុងគោលដៅនេះ **យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ-ដំណាក់កាលទី៣** បានឆ្លុះបញ្ចាំងឱ្យឃើញយ៉ាងច្បាស់នូវរបៀបវារៈគោលនយោបាយសង្គម-សេដ្ឋកិច្ចរបស់កម្ពុជាសម្រាប់រយៈពេល៥ឆ្នាំ ខាងមុខ ដែលផ្តោតទៅលើ "គោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រ៤" និង"អាទិភាព៤" ដូចបានគូសបញ្ជាក់ពីខាងដើម។ ដូច្នេះ ក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំខាងមុខ **យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ-ដំណាក់កាលទី៣** នឹងនាំកម្ពុជាឱ្យបន្តដំណើរឈានឡើងរបស់ខ្លួនយ៉ាងស្វាហាប់តទៅទៀត ដោយឆ្លងកាត់នូវដំណើរការផ្លាស់ប្តូរជាប្រវត្តិសាស្ត្រ នៅក្នុងទិដ្ឋភាពប្រទាក់ក្រឡាគ្នាចំនួនបួនសំខាន់ៗគឺ៖

ទី១- ដំណើរការនៃការផ្លាស់ប្តូរពីបរិមាណទៅគុណភាពនៅក្នុងការអភិវឌ្ឍសង្គម-សេដ្ឋកិច្ចតាមរយៈកំណែទម្រង់រចនាសម្ព័ន្ធ ការបង្កើនផលិតភាព និងការធ្វើពិពិធកម្មប្រភពនីយកម្មសេដ្ឋកិច្ចសំដៅលើកកម្ពស់ភាពប្រកួតប្រជែងរបស់កម្ពុជា បង្កើនបរិយាប័ន្ន ឬការចូលរួមរបស់ប្រជាជនព្រម

ទាំងលើកស្ទួយសមធម៌សង្គម។ ដំណើរការផ្លាស់ប្តូរនេះ នឹងត្រូវបានឆ្លុះបញ្ចាំងតាមរយៈ (១). ការបន្តជម្រុញអនុវត្តកំណែទម្រង់ដ៏ស៊ីជម្រៅទាំងឡាយ ពិសេសកំណែទម្រងការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ កំណែទម្រងវិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការ កំណែទម្រង់រដ្ឋបាលសាធារណៈ និងកំណែទម្រង់ច្បាប់ និងប្រព័ន្ធយុទ្ធធម៌ និង(២). ការបន្តវិនិយោគលើហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្ត និងការកែលម្អថែមទៀតនូវកិច្ចសម្រួលពាណិជ្ជកម្ម និងបរិស្ថានវិនិយោគ។

ទី២- ដំណើរការនៃការអភិវឌ្ឍឧស្សាហកម្ម តាមរយៈការដាក់ចេញ និងជម្រុញអនុវត្ត "គោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍វិស័យឧស្សាហកម្ម" និងការធ្វើពាណិជ្ជកម្មបនីយកម្មវិស័យកសិកម្មដើម្បីបង្កើនតម្លៃបន្ថែមពោលគឺការអភិវឌ្ឍវិស័យកសិកម្មកម្ពុជា ពីកសិកម្មបែបបរិបុលកម្ម មានផលិតផល ទាប និងផលិតសម្រាប់ផ្គត់ផ្គង់ខ្លួនឯង ទៅជាកសិកម្មបែបប្រពលកម្ម មានផលិតភាពខ្ពស់ និងផលិតសម្រាប់ធ្វើពាណិជ្ជកម្ម។

ទី៣-ដំណើរការនៃការផ្លាស់ប្តូរពីការសង្កត់ធ្ងន់លើការវិនិយោគលើ "មូលធនរូបវន្ត" ទៅរកការផ្តល់សារៈសំខាន់កាន់តែខ្លាំងឡើងលើការវិនិយោគលើ "មូលធនពុទ្ធិ" ពោលគឺការអភិវឌ្ឍ "មូលធនមនុស្ស" ពិសេសតាមរយៈការបង្កើនការវិនិយោគលើយុវជន និងការលើកកម្ពស់តួនាទីរបស់យុវជននៅក្នុងការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម ព្រមទាំងការលើកស្ទួយសុខុមាលភាពរបស់ប្រជាជនដោយផ្តោតជាសំខាន់លើស្ត្រី ទារក និងកុមារ។

ទី៤- ដំណើរការនៃការធ្វើសមាហរណកម្មកាន់តែស៊ីជម្រៅទៅក្នុងសហគមន៍តំបន់ និងពិភពលោក ពិសេសការចូលរួមក្នុងសហគមន៍សេដ្ឋកិច្ចអាស៊ាន នៅឆ្នាំ២០១៥ ខាងមុខ ដោយខិតខំប្រើប្រាស់ឱ្យបានប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់បំផុត នូវបណ្តាកាលានុវត្តភាព និងលក្ខខណ្ឌអំណោយផលទាំងឡាយ ដែលកើតចេញមកពីកិច្ចដំណើរការសមាហរណកម្មក្នុងតំបន់នេះ សំដៅទាក់ទាញប្រយោជន៍ជាអតិបរមាសម្រាប់កម្ពុជា ពិសេសតាមរយៈការតភ្ជាប់សេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជាទៅនឹងបណ្តាញផលិតកម្មតំបន់ និងខ្សែសង្វាក់តម្លៃសកល។

២.១៥ ប្រកាសស្តីពីគោលការណ៍ណែនាំទូទៅក្នុងការធ្វើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង និងពេញលេញ

ប្រការ១៖

ប្រកាសនេះមានគោលបំណងអនុវត្តគោលការណ៍ណែនាំទូទៅ ស្តីពីការរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ពេញលេញ និងតារាងសង្ខេបដូចមានភ្ជាប់ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ១ និង២នៃប្រកាសនេះ។

ប្រការ២៖

ម្ចាស់គម្រោងជាបុគ្គលឯកជន ជាក្រុមហ៊ុនចម្រុះរដ្ឋ ឬក្រុមហ៊ុនរដ្ឋ ជាក្រសួង\ស្ថាប័នរដ្ឋ ត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញ លើគម្រោងស្នើឡើង ព្រមទាំងសកម្មភាពដែល មានស្រាប់ និងកំពុងដំណើការ ដូចមានចែងក្នុងឧបសម្ព័ន នៃអនុក្រឹត្យ លេខ៧២ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១១ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៩ ស្តីពី "កិច្ចដំណើរការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន" ដើម្បីដាក់ជូនក្រសួងបរិស្ថានពិនិត្យនិងផ្តល់យោបល់ លើកលែងតែគម្រោងដែលមានលក្ខណៈពិសេស និងចាំបាច់បន្ទាន់ដែលសម្រេចដោយរាជរដ្ឋាភិបាល។

ប្រការ៣៖

ម្ចាស់គម្រោងដូចមានចែងនៅក្នុងប្រការ២ខាងលើត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញលើគម្រោងដែលបានស្នើឡើង ព្រមទាំងសកម្មភាពដែលមានស្រាប់ និងកំពុងដំណើរការ ដូចមានចែងនៅក្នុងតារាងឧបសម្ព័ននៃប្រការលេខ២៣០ ប្រក.បស្ត ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៥ ស្តីពី "ប្រតិភូកម្មអំណាច ក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចក្នុងនាមក្រសួងចំពោះគម្រោងវិនិយោគជូនមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត-ក្រុង" ដើម្បីដាក់ជូនមន្ទីរបរិស្ថានរាជធានី-ខេត្តពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់ លើកលែងតែគម្រោងដែលមានលក្ខណៈពិសេស និងចាំបាច់បន្ទាន់ដែលសម្រេចដោយរាជរដ្ឋាភិបាល។

ប្រការ៤៖

ម្ចាស់គម្រោងដូចមានចែងនៅក្នុងប្រការ២ និង៣ ខាងលើអាចប្រើបាស់សេវាកម្មរបស់ក្រុមហ៊ុនទីប្រឹក្សា ដែលជាអ្នកទទួលខុសត្រូវផ្ទាល់ក្នុងការរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញ ដោយគោរពទៅតាមគោលរណ៍ណែនាំទូទៅនេះ។

ប្រការ៥៖

ករណីគម្រោងអាចសរសេររបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់ នោះក្រុមសរសេររបាយការណ៍ត្រូវតែមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ ក្នុងការរៀបចំរបាយការណ៍ ដោយមានការទទួលស្គាល់ពីក្រសួងបរិស្ថាន។

ប្រការ៦៖

ក្រុមហ៊ុនមានចែងនៅក្នុងប្រការ៥ ត្រូវមានលក្ខណៈសម្បត្តិ សមត្ថភាពជំនាញគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញ មានចុះបញ្ជីការនៅក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម និងមានការទទួលស្គាល់ពីក្រសួងបរិស្ថាន។

ប្រការ៧៖

នាយកដ្ឋានអង្កេត ពិនិត្យការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ឬមន្ទីរបរិស្ថានរាជធានី-ខេត្ត ត្រូវពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់លើទីតាំងគម្រោង ដូចមានចែងនៅក្នុងប្រការ២ និង៣ ខាងលើ ដើម្បីកំណត់ឱ្យបានច្បាស់លាស់ថា គម្រោងនេះគួរតម្រូវឱ្យរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញ។

ប្រការ៨៖

ម្ចាស់គម្រោងដូចមានចែងក្នុងប្រការ២ និង៣ ត្រូវដាក់ពាក្យសុំពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់លើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញ មកក្រសួងបរិស្ថាន ឬមន្ទីរបរិស្ថានរាជធានី ខេត្ត ដោយភ្ជាប់មកជាមួយនូវឯកសារពាក់ព័ន្ធមួយចំនួនដូចខាងក្រោម៖

ក. គម្រោងសាធារណៈ:

១. របាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញជាភាសាខ្មែរ និង អង់គ្លេស

២. បង់ថ្លៃសេវាការងារដូចមានចែងនៅក្នុងប្រកាសរួមរវាងក្រសួងបរិស្ថាន និង ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

៣. សៀវភៅគម្រោងសិក្សាបុរេលទ្ធភាព\សមិទ្ធិលទ្ធភាព ចំនួន០៣ ច្បាប់

៤. ផែនទី ប្លង់ទីតាំង និងប្លង់សាងសង់ជាផ្លូវការ ចំនួន០៣ ច្បាប់

៥. ឯកសារពាក់ព័ន្ធនានា។

ខ. គម្រោងឯកជន

១. របាយការណ៍រវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញជាភាសាខ្មែរ និងអង់គ្លេស

២. បង់ថ្លៃសេវាការងារដូចមានចែងនៅក្នុងប្រកាសរួមរវាងក្រសួងបរិស្ថាន និងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

៣. សៀវភៅគម្រោងសិក្សាបុរេលទ្ធភាព\សមិទ្ធិលទ្ធភាព	ចំនួន០៣ច្បាប់
៤. លក្ខន្តិក:របស់ក្រុមហ៊ុន	ចំនួន០៣ច្បាប់
៥. វិញ្ញាបនប័ត្រចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម	ចំនួន ០៣ច្បាប់
៦. វិញ្ញាបនប័ត្រចុះបញ្ជីមានលក្ខខណរបស់ក្រុមហ៊ុនប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា ឬអនុគណៈកម្មាធិការវិនិយោគរាជធានី ខេត្ត	ចំនួន០៣ច្បាប់
៧. លិខិតអនុញ្ញាតពីអជ្ញាធរដែនដី(បើសិនមាន)	ចំនួន ០៣ច្បាប់
៨. ផែនទី ប្លងទីតាំង និងប្លងសាងសង់ជាផ្លូវការ	ចំនួន ០៣ច្បាប់
៩. ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ ឬកិច្ចសន្យាជួលទីតាំង	ចំនួន ០៣ច្បាប់

១០. អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ឬលិខិតឆ្លងដែន(ថតចម្លង) របស់ប្រធាន

ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលក្រុមហ៊ុន ឬនាយកក្រុមហ៊ុនដែលជារូបវន្តបុគ្គល ចំនួន០៣ ច្បាប់

១១. រូបថតទំហំ ៤x៦ គ្រប់សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាភិបាលដែលមាននៅក្នុងលក្ខន្តិក:ក្រុមហ៊ុន ដែលជារូបវន្តបុគ្គល ចំនួន០៣ សន្លឹក

១២. ឯកសារពាក់ព័ន្ធនានា។

ម្ចាស់ក្រុមហ៊ុនត្រូវបញ្ជាក់ភាពស្របច្បាប់លើឯកសារថតចម្លង ចាប់ពីចំណុចទី៥ ដល់ចំណុចទី១០នៃចំណុច (ខ) ពីសាលារាជធានី ខេត្ត។

ប្រការ៩:

នាយកដ្ឋានអង្កេត ពិនិត្យការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ឬមន្ទីរបរិស្ថានរាជធានី ខេត្ត មានភារកិច្ចពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់លើរបាយការណ៍តម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញ ដោយអនុវត្តទៅតាមគោលការណ៍ណែនាំទូទៅនេះ។

ប្រការ១០:

ក្នុងការពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់លើរបាយការណ៍បវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញមានរយៈពេល៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលនាយកដ្ឋានអង្កេតពិនិត្យការវាយតម្លៃប៉ះពាល់បរិស្ថាន ឬមន្ទីរបរិស្ថានរាជធានី ខេត្តបានទទួលរបាយការណ៍ជាផ្លូវការ។ នីតិវិធីនេះត្រូវធ្វើឡើងជាបួនដំណាក់កាលសម្រាប់ក្រសួង និងបីដំណាក់កាលសម្រាប់រាជធានី ខេត្ត។

ប្រការ១១:

ក្នុងការពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់លើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញ .របស់ក្រសួងបរិស្ថាន ដោយគិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលរបាយការណ៍ជាផ្លូវការមានដូចខាងក្រោម:

- មន្ត្រីជំនាញរបស់នាយកដ្ឋានអង្កេត ពិនិត្យការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានចុះទីតាំងជាក់ស្តែង និងផ្តល់យោបល់ ក្នុងរយៈពេល១០ថ្ងៃ។
- អនុរនាយកដ្ឋានពាក់ព័ន្ធរបស់ក្រសួងបរិស្ថានមានរយៈពេល ០១ថ្ងៃ។
- ថ្នាក់ដឹកនាំរបស់ក្រសួងបរិស្ថានមានរយៈពេល ០៥ថ្ងៃ។
- អនុរក្រសួងមានរយៈពេល០៥ថ្ងៃ ដែលមានការចូលរួមពីក្រសួង/ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និងអ្នកពាក់នានានឹងគម្រោងវិនិយោគ ដោយមានរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន ជាប្រធាន។

#322P, St.271Z, Sk.Terk Tla, Khan Resey Keo, Phnom Penh.
Tel: (855-11) 845 695 / 097 204 6789
E-mail: saphoeuntous09@yahoo.com / www.CREATIVE09.com

ប្រការ១២៖

ក្នុងការពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់លើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញ របស់មន្ទីរបរិស្ថានរាជធានី-ខេត្ត ដោយគិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលរបាយការណ៍ជាផ្លូវការមានដូចខាងក្រោម៖

- មន្ត្រីជំនាញរបស់មន្ទីរបរិស្ថានរាជធានី-ខេត្ត ចុះពិនិត្យទីតាំងជាក់ស្តែង និងផ្តល់យោបល់មានរយៈពេល ១៥ថ្ងៃ។
- ថ្នាក់ដឹកនាំមន្ទីរបរិស្ថានរាជធានី-ខេត្ត មានរយៈពេល ០៥ថ្ងៃ។
- អន្តរមន្ទីរាជធានី-ខេត្តមានរយៈពេល ០៥ថ្ងៃ ដែលមានការចូលរួមពីមន្ទីរ/អង្គភាពពាក់ព័ន្ធ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និងអ្នកពាក់ព័ន្ធនានានឹងគម្រោងវិនិយោគដោយមានប្រធានមន្ទីរបរិស្ថានរាជធានី-ខេត្ត ជាប្រធាន។

ប្រការ១៣៖

ក្រសួងបរិស្ថាន ឬមន្ទីរបរិស្ថានរាជធានី-ខេត្តមានរយៈពេល ០៥ថ្ងៃ ដើម្បីធ្វើលិខិតជាផ្លូវការតាមប្រការ១១ និង១២ខាងលើឯកភាពលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញ ឬតម្រូវឱ្យម្ចាស់គម្រោងធ្វើការកែសម្រួលលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញឡើងវិញ។ ឯករណី ក្រសួងបរិស្ថាន ឬមន្ទីរបរិស្ថានរាជធានី-ខេត្តផ្តល់យោបល់ទៅម្ចាស់គម្រោង ដើម្បីឱ្យកែសម្រួល នោះក្រសួងបរិស្ថាន ឬមន្ទីរបរិស្ថានរាជធានី-ខេត្តពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់ឡើងវិញក្នុងរយៈពេល ៣០ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ ក្រោយពីទទួលរបាយការណ៍កែសម្រួលខាងលើពីម្ចាស់គម្រោង។

ប្រការ១៤៖

នាយកដ្ឋានអង្កេត ពិនិត្យការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ឬមន្ទីរបរិស្ថានរាជធានី-ខេត្តមានភារកិច្ចតាមដាន ឃ្លាំមើល និងចាត់វិធានការឱ្យម្ចាស់គម្រោងប្រតិបត្តិតាមផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាននៅដំណាក់កាលសាងសង់ ប្រតិបត្តិ និងបញ្ចប់គម្រោង ដូចមានចែងនៅក្នុងរបាណការណ៍វាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញ ដែលក្រសួងបរិស្ថាន ឬមន្ទីរបរិស្ថានរាជធានីខេត្តបានឯកភាព។

ប្រការ១៥៖

ម្ចាស់គម្រោងត្រូវមានកាតព្វកិច្ចបង់មូលនិធិទាយជ្ជទានបរិស្ថាន សម្រាប់កិច្ចការពារបរិស្ថានទៅតាមកិច្ចសន្យាការពារបរិស្ថានរបស់ក្រុមហ៊ុន។

#322P, St.271Z, Sk.Terk Tla, Khan Resey Keo, Phnom Penh.
Tel: (855-11) 845 695 / 097 204 6789
E-mail: saphoeuntous09@yahoo.com / www.CREATIVE09.com

ប្រការ១៦៖

ក្នុងករណីចាំបាច់ ក្រសួងបរិស្ថាននឹងធ្វើការកែសម្រួល ឬកែប្រែគោលការណ៍ណែនាំទូទៅនេះដោយក្រសួងជូនដំណឹងក្នុងរយៈពេលបីខែជាមុន។ គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការរៀបចំរបាយការណ៍វាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬពេញលេញតាមផ្នែកនិមួយៗ នឹងត្រូវរៀបចំដោយនាយកដ្ឋានអង្កេត ពិនិត្យការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលនឹងដាក់ឱ្យប្រើជាផ្លូវការដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន។

ប្រការ១៧៖

បទបញ្ញត្តទាំងឡាយណា ដែលមានខ្លឹមសារផ្ទុយនឹងប្រកាសនេះ ត្រូវចាត់ទុកជានិរាករណ៍។

ប្រការ១៨៖

អគ្គនាយកដ្ឋានបច្ចេកទេស អគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាលការពារ និងអភិរក្សធម្មជាតិអគ្គាធិការដ្ឋាន អគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល និងហិរញ្ញវត្ថុ ខុទ្ទកាល័យ នាយកដ្ឋានអង្កេត ពិនិត្យការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន គ្រប់នាយកដ្ឋានពាក់ព័ន្ធឱវាទក្រសួងបរិស្ថាន និងមន្ទីរបរិស្ថានរាជធានី-ខេត្ត ត្រូវអនុវត្តន៍ប្រកាសនេះ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខានេះតទៅ។

Draft